

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2014 m. gruodžio 1 d.
(OR. en)

16154/14

Tarpinstitucinė byla:
2013/0264 (COD)

EF 328
ECOFIN 1111
CONSOM 260
CODEC 2379

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Delegacijoms
Dalykas:	Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2013/36/ES ir 2009/110/EB ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB – <i>Pirmininkaujančios valstybės narės kompromisinis tekstas</i>

Delegacijoms pridedamas pirmininkaujančios valstybės narės, atsižvelgiant į lapkričio 24 d. darbo grupės posėdžio rezultatus, parengtas pirmiau nurodyto Komisijos pasiūlymo kompromisinis tekstas.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2013/36/ES ir 2009/110/EB ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę²,

pasikonsultavę su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

- (1) pastaruoju metu padaryta didelė pažanga Sąjungoje integruojant mažmeninius mokėjimus, visų pirma kalbant apie Sąjungos aktus dėl mokėjimų, konkrečiai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/64/EB³, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 924/2009⁴, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/110/EB⁵ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 260/2012⁶. Mokėjimo paslaugų teisinė sistema toliau papildyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES⁷, joje nustatčius konkrečią ribą, iki kurios mažmenininkai gali taikyti pridėtinius mokesčius savo klientams už tam tikrų mokėjimo priemonių naudojimą;
- (2) remiantis 2005 m. gruodžio mėn. Komisijos pasiūlymu, Direktyva 2007/64/EB priimta 2007 m. gruodžio mėn. Nuo to laiko mažmeninių mokėjimų rinkoje įdiegta svarbių techninių inovacijų, greitai išaugo elektroniniu būdu bei mobiliuoju telefonu atliekamų mokėjimų skaičius ir rinkoje atsirado naujų rūšių mokėjimo paslaugų;

³ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

⁴ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantys Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

⁵ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

⁶ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

⁷ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

- (3) Sąjungos teisinės mokėjimo paslaugų sistemos peržiūra, o konkrečiai Direktyvos 2007/64/EB poveikio analizė ir konsultacijos dėl Komisijos žaliosios knygos „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“⁸ parodė, kad dėl pokyčių atsirado svarbių su reglamentavimu susijusių uždavinių. Svarbios mokėjimų rinkos sritys, visų pirma mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu, tebėra susiskaidžiusios pagal valstybių sienas. Daugeliui novatoriškų mokėjimo produktų ar paslaugų Direktyva 2007/64/EB visiškai arba didele dalimi netaikoma. Be to, paaiškėjo, kad keletu atvejų Direktyvos 2007/64/EB taikymo sritis ir visų pirma elementai, kuriems ji netaikoma, pvz., tam tikra su mokėjimu susijusi veikla, yra pernelyg dviprasmiški, pernelyg bendro pobūdžio arba tiesiog pasenę, atsižvelgiant į pokyčius rinkoje. Todėl susidarė teisinis netikrumas, mokėjimo grandinėje kyla galima saugumo rizika ir tam tikrose srityse neužtikrinama vartotojų apsauga. Paaiškėjo, kad sunku įsitvirtinti novatoriškoms ir paprastoms naudoti skaitmeninėms mokėjimo paslaugoms ir jas teikiant Sąjungoje užtikrinti vartotojams ir mažmenininkams veiksmingus, patogius ir saugius mokėjimo metodus;
- (4) kad vartotojai, prekiautojai ir bendrovės pasinaudotų visais vidaus rinkos privalumais, turint omenyje skaitmeninės ekonomikos plėtrą, labai svarbu sukurti integruotą bendrąją elektroninių mokėjimų rinką;
- (5) siekiant panaikinti reglamentavimo spragas reikėtų numatyti naujas taisykles, o kartu numatyti daugiau teisinio aiškumo ir užtikrinti nuoseklų teisės aktų sistemos taikymą visoje Sąjungoje. Tiek esamiems, tiek naujiems rinkos dalyviams reikėtų garantuoti lygiavertes veiklos sąlygas ir taip sudaryti palankesnes sąlygas naujoms mokėjimo priemonėms patekti į didesnę rinką ir užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą naudojantis tomis mokėjimo paslaugomis visoje Sąjungoje. Dėl to turėtų mažėti sąnaudos bei kainos mokėjimo paslaugų vartotojams ir išaugti mokėjimo paslaugų pasirinkimas ir skaidrumas;
- (5a) nenumatyta, kad ši teisinė sistema būtų visiškai išsami. Ji turėtų būti taikoma tik paslaugų teikėjams, kuriems mokėjimo paslaugų teikimas yra nuolatinis užsiėmimas arba veikla pagal šią direktyvą;

⁸ COM(2011) 941 galutinis.

- (6) pastaruoju metu dėl didesnio techninio elektroninių mokėjimų sudėtingumo, pasaulio mastu nuolat augančio elektroninių mokėjimų skaičiaus ir naujai atsiradusių mokėjimo paslaugų išaugo su elektroniniais mokėjimais susijusi saugumo rizika. Kadangi saugios mokėjimo paslaugos yra ypač svarbi tinkamai veikiančios mokėjimo paslaugų rinkos sąlyga, mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų būti tinkamai apsaugoti nuo tokios rizikos. Mokėjimo paslaugos yra būtinos esminei ekonominei ir visuomeninei veiklai palaikyti. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų įdiegti rizikos mažinimo sistemą ir naudoti veiksmingas incidentų valdymo procedūras. Atnaujinti su mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos įvertinimai kompetentingoms institucijoms turėtų būti teikiami kasmet arba kompetentingos institucijos nustatytu dažnumu. Europos bankininkystės institucija (EBI) parengia su šiomis saugumo priemonėmis susijusias gaires ir skatina bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis, Europos Centrinio banku (ECB) ir Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA);
- (7) su mokėjimo operacijomis susijusios saugumo rizikos klausimas turėtų būti sprendžiamas ir mokėjimo paslaugų teikėjų lygmeniu. Saugumo priemonės, kurių turėtų imtis mokėjimo paslaugų teikėjai, turi būti proporcingos atitinkamai saugumo rizikai. Reikėtų nustatyti reguliaraus pranešimų teikimo mechanizmą siekiant užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingoms institucijoms reguliariai teiktų atnaujintą savo saugumo rizikos vertinimą ir informaciją apie priemones, kurių imtasi reaguojant į tą riziką. Be to, siekiant užtikrinti, kad žala kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams bei mokėjimo sistemoms, pvz., didelis mokėjimo sistemos sutrikimas, ir vartotojams būtų minimali, labai svarbu, kad mokėjimo paslaugų teikėjai būtų įpareigoti nepagrįstai nedelsdami pranešti apie didelius saugumo incidentus kompetentingoms institucijoms pagal šią direktyvą. Be to, numatyta, kad EBI atliks koordinatoriaus vaidmenį;

- (8) patikslintą mokėjimo paslaugų reglamentavimo sistemą papildė Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) [XX/XX/XX]⁹. Tuo reglamentu nustatomos taisyklės dėl daugiašalių ir dvišalių tarpbankinių mokesčių taikymo už visas vartotojų debeto bei kredito kortelių operacijas ir tomis operacijomis grindžiamus elektroninius mokėjimus bei mokėjimus mobiliuoju telefonu, taip pat nustatomi tam tikrų veiklos vykdymo taisyklių taikymo kortelių operacijoms apribojimai. Tuo reglamentu siekiama toliau spartinti veiksmingos integruotos kortele grindžiamų mokėjimų rinkos įgyvendinimą;
- (9) siekiant išvengti valstybių narių požiūrių skirtumų, kurie būtų žalingi vartotojams, šioje direktyvoje nustatytos skaidrumo nuostatos ir informavimo reikalavimai mokėjimo paslaugų teikėjams, taip pat su mokėjimo paslaugų teikimu ir naudojimusi jomis susijusių teisių ir pareigų nuostatos, kai įmanoma, turėtų būti taikomos ir operacijoms, kai mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Europos ekonominėje erdvėje (toliau – EEE), o kito mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra ne EEE. Kai tikslinga, pirmiau nurodytos nuostatos turėtų būti taikomos ir operacijoms visomis nacionalinėmis valiutomis, kurias tarpusavyje atlieka EEE esantys mokėjimo paslaugų teikėjai;
- (10) mokėjimo paslaugų apibrėžtis turėtų būti technologiškai neutrali ir sudaryti sąlygas toliau plėtoti naujų rūšių mokėjimo paslaugas, kartu užtikrinant lygiavertes veiklos sąlygas tiek esamiems, tiek naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams;

⁹ [data] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. [XX/XX/XX] dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamo mokėjimo operacijas (OL L [...], [...], p. [...]).

- (11) valstybėse narėse išimties taikymas mokėjimo operacijoms, kurios mokėtojo arba gavėjo vardu atliekamos per prekybos agentą, kaip nustatyta Direktyvoje 2007/64/EB, labai skiriasi. Tam tikros valstybės narės leidžia išimtį taikyti elektroninės prekybos platformoms, kurios veikia kaip tarpininkai tiek atskirų pirkėjų, tiek pardavėjų vardu neturėdamos realių sąlygų derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pirkimo ar pardavimo. Tokia padėtis viršija numatytą išimties taikymo sritį ir dėl to gali padidėti rizika vartotojams, nes šių paslaugų teikėjų paslaugoms teisinės sistemos nustatyta apsauga tebėra netaikoma. Skirtinga reikalavimų taikymo praktika taip pat iškraipo konkurenciją mokėjimų rinkoje. Todėl siekiant spręsti šiuos susirūpinimą keliančius klausimus turi būti aišku, kad tarpininkams, veikiantiems mokėtojo ir gavėjo vardu (kaip kai kurios e. prekybos platformos), išimtis gali būti taikoma tik jei jie niekada neįgyja klientų lėšų;
- (11a) ši direktyva neturėtų būti taikoma grynujų pinigų vežimo bendrovėms ir pinigų valdymo bendrovėms, kai atitinkama veikla apsiriboja tik fiziniu banknotų ir monetų vežimu;

- (12) rinkos dalyvių atsiliepimai rodo, kad vykdant mokėjimo veiklą, kuriai taikoma riboto tinklo išimtis, dažnai atliekama didžiulės apimties bei vertės mokėjimų ir vartotojams siūloma šimtai ar tūkstančiai įvairių produktų ir paslaugų, o tai neatitinka Direktyvoje 2007/64/EB numatytos riboto tinklo išimties tikslo. Tai reiškia, kad mokėjimo paslaugų vartotojams, visų pirma vartotojams, didėja rizika ir neužtikrinama teisinė apsauga, o reglamentuojamiems rinkos dalyviams atsiranda aiškių trūkumų. Siekiant prisidėti prie šios rizikos apribojimo, nustatytas papildomas draudimas konkrečios priemonės atžvilgiu daugiau nei vieną kartą taikyti tą pačią sąlygą, kuri leidžia taikyti išimtį; be to, nustatyta pareiga pranešti, kai veikla, kuriai netaikoma išimtis, viršija nustatytą ribinę vertę. Turėtų būti laikoma, kad mokėjimo priemonė naudojama taikant tokią išimtį, jei ji gali būti naudojama tik i) prekėms ir paslaugoms pirkti konkrečioje parduotuvėje arba parduotuvių tinkle, jei dalyvaujantys subjektai yra susieti komerciniu susitarimu, kuriame numatyta naudoti vieną prekės ženklą, dėl kurio visuomenei visiškai akivaizdu, kad tarp patronuojančiosios įmonės ir prekybos vietų, kuriose išleistos mokėjimo priemonės yra priimanamos, egzistuoja teisiškai reikšmingi santykiai, ir minėtas prekės ženklas yra naudojamas pardavimo vietose ir, jei įmanoma, yra pavaizduotas ant mokėjimo priemonės, kuri gali būti naudojama tose vietose; arba ii) ribotam prekių arba paslaugų asortimentui, kai naudojimo sritis yra iš tikrųjų apribota baigtiniu funkcionaliai susijusių prekių ar paslaugų skaičiumi, neatsižvelgiant į pardavimo vietos geografinę vietą; arba iii) jei ją reglamentuoja nacionalinė arba regioninė viešosios valdžios institucija konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais konkrečioms prekėms arba paslaugoms įsigyti. Tokios priemonės galėtų apimti parduotuvių korteles, kuro korteles, narystės korteles, viešojo transporto korteles, maisto kuponus ar konkrečių paslaugų kuponus, kuriems kartais taikoma speciali teisinė mokesčių ar darbo srities sistema, skirta skatinti naudoti tokias priemones siekiant įgyvendinti socialiniuose teisės aktuose nustatytus tikslus. Kai tokia specialiam tikslui skirta priemonė tampa priemone, skirta bendram tikslui, išimtis, pagal kurią leidžiama nukrypti nuo šios direktyvos taikymo srities, neturėtų būti taikoma. Priemonėms, kurios gali būti naudojamos pirkiniams išvardytų pardavėjų parduotuvėse, neturėtų būti taikoma išimtis, pagal kurią leidžiama nukrypti nuo šios direktyvos taikymo srities, nes paprastai tokios priemonės yra skirtos naudoti paslaugų teikėjų tinkle, kuris nuolat plečiasi;

- (13) į Direktyvos 2007/64/EB taikymo sritį neįtrauktos tam tikros mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant telekomunikacijų ar informacinių technologijų prietaisus, kai tinklo operatorius veikia ne tik kaip tarpininkas tiekiant skaitmenines prekes ir teikiant skaitmenines paslaugas tuo prietaisu, bet ir sukuria tų prekių ar paslaugų pridėtinę vertę. Visų pirma ši išimtis sudaro sąlygas perkamų prekių ar paslaugų (pradedant skambučio melodijomis ir didesnio tarifo SMS paslaugomis) kainą įtraukti į operatoriaus pateikiamą sąskaitą arba tiesiogiai į sąskaitą už telefoną – tai padeda kurti naujus verslo modelius, grindžiamus mažos vertės skaitmeninio turinio ir balsu grindžiamų paslaugų pardavimu. Šios paslaugos apima pramogas (pokalbius internetu, atsisiuočiama vaizdo medžiagą, muziką, žaidimus), informaciją (oro prognozę, naujienas, sporto naujienas, biržų naujienas), informacijos teikimą telefonu, dalyvavimą TV ir radijo laidose (balsavimą, dalyvavimą konkurse, atsiliiepimų teikimą tiesioginės transliacijos metu). Iš rinkos dalyvių atsiliiepimų nematyti, kad šis mokėjimo metodas, kuriuo vartotojai pasitiki kaip patogiu mažos ribos neviršijantiems mokėjimams atlikti, būtų išsivystęs į bendro pobūdžio mokėjimų tarpininkavimo paslaugą. Tačiau dėl dviprasmiškos dabartinės išimties formuluotės ši taisyklė valstybėse narėse įgyvendinama skirtingai. Tai reiškia, kad operatoriams bei vartotojams neužtikrinamas teisinis tikrumas ir kai kuriais atvejais buvo reikalaujama, kad mokėjimo tarpininkavimo paslaugoms būtų netaikoma Direktyva 2007/64/EB. Todėl tikslinga labiau patikslinti tos išimties taikymo sritį, kuri turėtų būti orientuota į labai mažos vertės mokėjimus už skaitmeninį turinį ir balsu grindžiamas paslaugas. Išimtis turėtų būti taikoma tik mokėjimo paslaugoms, kurias elektroninių ryšių tinklą arba paslaugų teikėjas teikia kaip elektroninių ryšių paslaugas (t. y. atitinkamo operatoriaus pagrindinę veiklą) papildančias paslaugas;

- (13a) nustatyta nauja išimtis siekiant atsižvelgti į mokėjimų raidą, kai visų pirma vartotojai, naudodamiesi mobiliaisiais telefonais arba kitais prietaisais, iš bet kurios vietos ir bet kuriuo metu gali užsisakyti elektroninius bilietus, už juos sumokėti, juos gauti ir patvirtinti. Elektroniniai bilietai leidžia ir sudaro palankesnes sąlygas suteikti paslaugas, kurias kitu atveju vartotojai galėtų nusipirkti popierinio bilieto forma ir kurios apima transporto, pramogų, automobilių stovėjimo aikštelių ir įėjimo į renginius paslaugas, bet neapima fizinių prekių; taip sumažinamos gamybos ir platinimo sąnaudos, susijusios su tradicinių popierinių bilietų kanalais, ir padidinamas patogumas vartotojams suteikiant naujų ir paprastų būdų nusipirkti bilietus;
- (13b) siekiant sumažinti aukas labdarai renkantiems subjektams tenkančią naštą, nustatyta dar viena išimtis, taikoma mokėjimo operacijoms, susijusioms su labdaros organizacijoms skirtomis aukomis. Siekiant aiškiai apibrėžti, kad išimtis būtų taikoma tik mažos rizikos mokėjimams, nustatyta ribinė vertė. Be to, pagal nacionalinę teisę valstybės narės galės laisvai nustatyti apribojimą, kad ši išimtis būtų taikoma tik registruotoms labdaros organizacijoms surenkamų aukų atžvilgiu;
- (13c) vienas iš pagrindinių bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) sukūrimo tikslų buvo sudaryti palankesnes sąlygas sukurti visos Europos mastu veikiančias centralizuoto mokėjimo infrastruktūras ir sudaryti galimybę kurti centralizuoto lėšų gavimo infrastruktūras, taip centralizuojant visas įmonių grupės, naudojančios funkcijas „kieno nors vardu“, operacijas. Šiuo atžvilgiu tikslinga numatyti, kad mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė, ši direktyva netaikoma. Ji taip pat netaikoma: i) mokėjimo operacijoms, kurias inicijuoja patronuojančioji įmonė savo patronuojamųjų įmonių vardu arba patronuojamoji įmonė patronuojančiosios įmonės vardu ar tos pačios patronuojančiosios įmonės kitų patronuojamųjų įmonių vardu, jei tokias mokėjimo operacijas („mokėjimas kieno nors vardu“) vykdo mokėjimo paslaugų teikėjas; ii) mokėjimo inicijavimo paslaugoms ir informavimo apie sąskaitas paslaugoms, kurias teikia patronuojančioji įmonė savo patronuojamųjų įmonių vardu arba patronuojamoji įmonė patronuojančiosios įmonės vardu ar tos pačios patronuojančiosios įmonės kitų patronuojamųjų įmonių vardu;

- (14) panašiai į Direktyvos 2007/64/EB taikymo sritį neįtrauktos mokėjimo paslaugos, kurias teikia nuo bankų ar kitų mokėjimo paslaugų teikėjų nepriklausomi bankomatų operatoriai. Ši nuostata paskatino nepriklausomų bankomatų paslaugų augimą daugelyje valstybių narių, ypač mažiau apgyvendintose vietovėse. Tačiau į direktyvos taikymo sritį neįtraukiant šios greitai augančios bankomatų rinkos dalies sudaromos sąlygos tokiai praktikai, kuri galėtų daryti poveikį mokesčių už grynųjų pinigų išėmimą skaidrumui, o dėl to dažnai kyla painiava vartotojams ir tarpvalstybinių situacijų atveju už tą patį grynųjų pinigų išėmimą gali būti taikomas dvigubas mokestis, kurį ima sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ir bankomatų operatorius. Bet kuriuo atveju, bankomatų operatorių taikomi mokesčiai neturėtų daryti poveikio Reglamentui (EB) Nr. 924/2009. Todėl siekiant palikti nuostatą dėl bankomatų paslaugų, kartu užtikrinant grynųjų pinigų išėmimo mokesčių aiškumą, tikslinga palikti išimtį, bet reikalauti, kad bankomatų operatoriai laikytųsi tam tikrų skaidrumo nuostatų;
- (15) paslaugų teikėjai, norintys pasinaudoti išimtimi pagal Direktyvą 2007/64/EB, dažnai nesikonsultuoja su valdžios institucijomis, ar jų veiklai ta direktyva taikoma, ar netaikoma, bet remiasi savo pačių vertinimu. Dėl to valstybėse narėse tam tikros išimtys taikomos labai skirtingai. Be to, atrodo, kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėjo pasinaudoti kai kuriomis išimtimis tam, kad performuotų verslo modelius ir jų siūloma mokėjimo veikla nepatektų į tos direktyvos taikymo sritį. Dėl to gali padidėti rizika mokėjimo paslaugų vartotojams ir vidaus rinkoje gali susidaryti nevienodos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjams. Todėl paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti kompetentingoms institucijoms pranešti apie tam tikrą veiklą, kad pastarosios galėtų įvertinti, ar įvykdyti atitinkamose nuostatose išdėstyti reikalavimai, ir užtikrinti vienodą taisyklių aiškinimą visoje vidaus rinkoje. Visų pirma visų išimčių, grindžiamų ribinės vertės laikymusi, atžvilgiu nustatyta pranešimo tvarka siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi konkrečių reikalavimų. Siekiant didinti skaidrumą, kompetentingos institucijos ir EBI viešai skelbia paslaugas, apie kurias pranešama;

- (16) Be to, svarbu įtraukti reikalavimą, kad galimi mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingoms institucijoms praneštų apie ribotame tinkle vykdomą veiklą, remiantis 3 straipsnio k punkto i ir ii papunkčiuose išdėstytais kriterijais, jei mokėjimo operacijų vertė viršija tam tikrą ribinę vertę. Kompetentingos institucijos įvertina, ar veiklai, apie kurią pranešta, iš tikrųjų taikomas 3 straipsnio k punkto i arba ii papunktis, ir atitinkamai apie tai informuoja EBI;
- (16a) apskritai reikėtų pabrėžti, kad operacijos, kurios nepatenka į direktyvos taikymo sritį, gali būti reglamentuojamos taikytina nacionaline teise; todėl valstybės narės savo vidaus sistemoje gali priimti kitas ar papildomas priemones su sąlyga, kad tos priemonės neprieštarautų ar netrukdytų direktyvos tikslams;
- (17) naujos taisyklės turėtų atitikti požiūrį, kurio laikytasi Direktyvoje 2007/64/EB, t. y. apimti visų rūšių elektroninio mokėjimo paslaugas. Todėl vis dar netikslinga naujas taisykles taikyti paslaugoms, kai mokėtojas perduoda lėšas arba jas transportuoja gavėjui tik banknotais ir monetomis arba kai tas perdavimas grindžiamas popieriniu čekiu, popieriniu vekseliu, skoliniu įsipareigojimu arba kitomis priemonėmis, popieriniais kuponais arba kortelėmis, skirtomis mokėjimo paslaugų teikėjui arba kitai šaliai, siekiant perduoti lėšas gavėjui;

- (18) nuo Direktyvos 2007/64/EB priėmimo dienos atsirado naujų rūšių mokėjimo paslaugų, ypač mokėjimų internetu srityje. Visų pirma išplėtotos mokėjimo inicijavimo paslaugos e. prekybos srityje. Šios paslaugos atlieka savo vaidmenį vykdant e. prekybos mokėjimus: tarp prekiautojo interneto svetainės ir mokėtojo banko internetinės bankininkystės platformos sukuriama programinės įrangos tiltas, kad būtų inicijuoti mokėjimai internetu remiantis kredito pervedimu. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas vartotojo lėšų neįgyja jokiam mokėjimo grandinės etape. Šios paslaugos leidžia mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui suteikti užtikrinimą gavėjui, kad konkrečiai mokėjimo operacijai reikalingos lėšos yra sąskaitoje ir mokėjimas yra inicijuotas. Tuo siekiama paskatinti gavėją išsiųsti prekę arba suteikti paslaugą nepagrįstai nedelsiant. Šiomis paslaugomis prekiautojams ir vartotojams siūlomas nebrangus sprendimas, o vartotojams suteikiama galimybė apsipirkti internetu net jei jie neturi mokėjimo kortelių. Personalizuotus saugumo požymius, kuriuos saugiam kliento autentiškumo patvirtinimui naudoja pats mokėjimo paslaugų vartotojas arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, paprastai išduoda sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai nebūtinai užmezga sutartinius santykius su sąskaitą tvarkančiais mokėjimo paslaugų teikėjais. Šiuo metu mokėjimo inicijavimo paslaugoms Direktyva 2007/64/EB netaikoma, jas nebūtinai prižiūri kompetentinga institucija ir teikiant jas nebūtinai laikomasi Direktyvos 2007/64/EB reikalavimų. Dėl to kyla įvairių teisinių klausimų dėl, pvz., vartotojų apsaugos, saugumo ir atsakomybės, taip pat konkurencijos ir duomenų apsaugos. Todėl tie klausimai turėtų būti sprendžiami naujomis taisyklėmis. Šiomis taisyklėmis siekiama užtikrinti tęstinumą rinkoje, sudaryti galimybes esamiems ir naujiems paslaugų teikėjams savo paslaugas siūlyti pagal aiškią ir suderintą reglamentavimo sistemą. Kol bus pradėtos taikyti šios taisyklės, nedarant poveikio būtinybei užtikrinti mokėjimo operacijų saugumą ir vartotojų apsaugą nuo akivaizdžios sukčiavimo rizikos, valstybės narės ir Komisija turėtų užtikrinti sąžiningą konkurenciją šioje rinkoje išvengdamos nepateisinamo esamų rinkos dalyvių diskriminavimo;

- (18a) be to, keičiantis technologijoms, pastaruoju metu taip pat atsirado įvairių papildomų paslaugų, pvz., informavimo apie sąskaitas paslaugos. Teikiant šias paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojui suteikiama apibendrinta informacija internetu apie vieno ar kelių kitų mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose turimas vieną ar kelias mokėjimo sąskaitas, kurios pasiekiamos per sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo interneto sąsają, taip sudarant sąlygas mokėjimo paslaugų vartotojui staigiai konkrečiu metu susidaryti bendrą vaizdą apie savo finansinę padėtį. Šioms paslaugoms ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma, kad vartotojams būtų užtikrinta tinkama jų mokėjimo ir sąskaitos duomenų apsauga ir teisinis tikrumas dėl jų statuso;
- (19) piniginė perlaida yra paprasta mokėjimo paslauga, paprastai grindžiama grynaisiais pinigais, kuriuos mokėtojas perduoda mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris perveda atitinkamą sumą, pavyzdžiui, pasinaudodamas ryšių tinklu, gavėjui arba kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, veikiančiam gavėjo vardu. Kai kuriose valstybėse narėse prekybos centrai, prekyautojai ir kiti mažmenininkai teikia visuomenei atitinkamą paslaugą sudarydami sąlygas sumokėti komunalinius mokesčius ir apmokėti kitas įprastas namų ūkio sąskaitas. Šios sąskaitų apmokėjimo paslaugos turėtų būti laikomos pinigų perlaida, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos mano, kad tokia veikla yra kita mokėjimo paslauga arba patenka į 3 straipsnio b punkte nustatytą netaikymo sritį;
- (19a) dėl to, kad Direktyvoje 2007/64/EB aptarnavimo paslauga nėra apibrėžta, buvo bandoma atskirti įvairias aptarnavimo modelių rūšis siekiant išvengti reglamentavimo, o tai lėmė sumažėjusią prekyautojų apsaugą. Todėl pateikiama neutrali mokėjimo operacijų aptarnavimo apibrėžtis siekiant apimti ne tik tradicinius aptarnavimo modelius, suformuotus pagal mokėjimo kortelių naudojimą, bet ir įvairius verslo modelius, įskaitant tuos, kuriuose dalyvauja kelios aptarnaujančiosios įmonės. Tai turėtų užtikrinti, kad prekyautojams būtų teikiama tokia pati apsauga, neatsižvelgiant į mokėjimui atlikti naudojamą priemonę, kai veikla yra tokia pati kaip ir kortelių operacijų aptarnavimas. Mokėjimo paslaugų teikėjams teikiamos tokios techninės paslaugos kaip vien tik duomenų apdorojimas ir saugojimas arba terminalų eksploatavimas nėra aptarnavimas. Be to, turėtų būti aišku, kad taikant kai kuriuos aptarnavimo modelius aptarnaujančioji įmonė faktiškai neperduoda lėšų gavėjui, atsižvelgiant į tai, kad šalys gali susitarti dėl kitų atsiskaitymo formų;

- (20) būtina nurodyti tokių kategorijų mokėjimo paslaugų teikėjus, kurie gali teisėtai teikti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje, t. y. kredito įstaigas, kurios iš vartotojų priima indėlius, kurie gali būti naudojami mokėjimo operacijoms finansuoti, ir kurioms toliau turėtų būti taikomi rizikos ribojimo reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/EB¹⁰, elektroninių pinigų įstaigas, kurios leidžia elektroninius pinigus mokėjimo operacijoms finansuoti ir kurioms toliau turėtų būti taikomi rizikos ribojimo reikalavimai pagal Direktyvą 2009/110/EB, mokėjimo įstaigas ir pašto žiro įstaigas, kurioms tokia teisė suteikta pagal nacionalinę teisę;
- (21) šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos mokėjimo operacijų vykdymo taisyklės, kai lėšos yra elektroniniai pinigai, kaip numatyta Direktyvoje 2009/110/EB. Tačiau šioje direktyvoje neturėtų būti reglamentuojamas elektroninių pinigų išleidimas ir nekeičiamas elektroninių pinigų įstaigų rizikos ribojimo reglamentavimas, kaip numatyta toje direktyvoje. Todėl mokėjimo įstaigoms neturėtų būti leidžiama išleisti elektroninių pinigų;
- (22) Direktyvoje 2007/64/EB nustatyta rizikos ribojimo tvarka ir įvesta bendra licencija, skirta visiems mokėjimo paslaugų teikėjams, nesusijusiems su indėlių priėmimu ar elektroninių pinigų išleidimu. Todėl Direktyva 2007/64/EB įvesta nauja mokėjimo paslaugų teikėjų kategorija – mokėjimo įstaigų kategorija, numatant juridiniams asmenims, kurie nepriklauso egzistuojančioms kategorijoms, išduoti, laikantis griežtų ir išsamių sąlygų, leidimus teikti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje. Taigi, visoje Sąjungoje tokioms paslaugoms turėtų galioti tos pačios sąlygos;

¹⁰ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- (23) mokėjimo įstaigų veiklos leidimų išdavimo ir išlaikymo sąlygos iš esmės nepasikeitė. Kaip ir Direktyvoje 2007/64/EB, sąlygos apima rizikos ribojimo reikalavimus, kurie būtų proporcingi tokių įstaigų veiklos metu patiriamai operacinei ir finansinei rizikai. Šiuo atveju reikalinga patikima pradinio kapitalo, susieto su einamuoju kapitalu, tvarka, kuri, priklausomai nuo rinkos poreikių, atėjus tinkamam laikui galėtų būti dar labiau patobulinta. Atsižvelgiant į įvairovę mokėjimo paslaugų srityje, pagal šią direktyvą turėtų būti leidžiami įvairūs su tam tikra priežiūros laisve derinami būdai, skirti užtikrinti, kad vienoda rizika visų mokėjimo paslaugų teikėjų atveju būtų traktuojama vienodai. Mokėjimo įstaigoms taikomuose reikalavimuose turėtų būti atspindėtas faktas, kad mokėjimo įstaigos vykdo vis labiau specializuotą ir ribotą veiklą, tokiu būdu atsirandanti rizika yra ribotesnė ir ją lengviau stebėti bei kontroliuoti negu riziką, atsirandančią vykdant platesnio pobūdžio kredito įstaigų veiklą. Pirmiausia mokėjimo įstaigoms turėtų būti draudžiama priimti iš vartotojų indėlius ir leidžiama iš vartotojų gautas lėšas naudoti tik mokėjimo paslaugoms teikti. Reikalaujamos rizikos ribojimo taisyklės, įskaitant pradinį kapitalą, turėtų atitikti riziką, susijusią su atitinkama mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo įstaiga;
- (23a) šia direktyva taip pat siekiama užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą naudojantis mokėjimo paslaugomis Sąjungoje. Atsižvelgiant į tai, kad piktnaudžiavimas įsisteigimo laisve gali kelti pavojų šiai aukšto lygio vartotojų apsaugai, būtina reikalauti, kad tarp mokėjimo įstaigos vykdomos su mokėjimo paslaugomis susijusios veiklos ir valstybės narės, kurioje yra jos registruota buveinė, būtų ryšys. Toks ryšys taip pat leistų kompetentingoms institucijoms veiksmingai vykdyti savo priežiūros funkcijas;

- (24) turėtų būti numatyta, kad klientų lėšos turi būti laikomos atskirai nuo mokėjimo įstaigos lėšų. Apsaugos reikalavimai yra būtini, kai mokėjimo įstaiga įgyja kliento lėšas. Atitinkamos situacijos atveju, kai ta pati mokėjimo įstaiga atlieka mokėjimo operaciją tiek mokėtojo, tiek gavėjo vardu, o mokėtoju yra suteikta kredito linija, galėtų būti tikslinga apsaugoti gavėjui skirtas lėšas, kai gavėjo reikalavimas pateikiamas mokėjimo įstaigai. Mokėjimo įstaigoms taip pat turėtų būti taikomi galiojantys kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai;
- (25) šia direktyva nereikėtų keisti mokėjimo įstaigų pareigų, susijusių su jų finansinių ataskaitų skelbimu ir jų metinių ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditu. Mokėjimo įstaigos turėtų parengti metines ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Tarybos direktyvą 78/660/EEB¹¹ ir, kai taikytina, Tarybos direktyvą 83/349/EEB¹² ir Tarybos direktyvą 86/635/EEB¹³. Turėtų būti atliekamas metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas, išskyrus atvejus, kai pagal Direktyvą 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvas 83/349/EEB ir 86/635/EEB mokėjimo įstaigai ši pareiga netaikoma;
- (27) mokėjimo paslaugų teikėjai, teikdami vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, kurioms taikoma ši direktyva, visuomet turėtų turėti mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo operacijoms. Kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų teikti mokėjimo paslaugas, jiems būtina turėti galimybę naudotis kredito įstaigose tvarkomomis sąskaitomis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ši galimybė būtų teikiama proporcingai teisėtam tikslui, kuriuo ketinama ja pasinaudoti;

¹¹ 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių (OL L 222, 1978 8 14, p. 11).

¹² 1983 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL L 193, 1983 7 18, p. 1).

¹³ 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

- (28) mokėjimo įstaigų teikiamas kreditas, t. y. kredito linijų suteikimas ir kredito kortelių išdavimas, pagal šią direktyvą turėtų būti reglamentuojamas tik tuo atveju, jeigu tai yra glaudžiai susiję su mokėjimo paslaugomis. Tik jeigu kreditas teikiamas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugoms teikti ir toks kreditas yra trumpalaikio pobūdžio ir suteiktas ne ilgesniam nei 12 mėnesių laikotarpiui, įskaitant atsinaujinančius kreditus, tikslinga leisti mokėjimo įstaigoms tokį kreditą teikti vykdant tarpvalstybinę veiklą, jei laikomasi sąlygos, kad jis refinansuojamas daugiausia naudojant mokėjimo įstaigos nuosavas lėšas bei kitas lėšas, įgytas iš kapitalo rinkų, bet ne lėšas, turimas klientų vardu ir skirtas mokėjimo paslaugoms teikti. Tokios taisyklės neturėtų daryti poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/48/EB¹⁴ arba kitiems atitinkamiems Sąjungos ar nacionalinės teisės aktams, susijusiems su tomis kredito suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios šia direktyva nėra derinamos;
- (29) apskritai paaiškėjo, kad nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms, kontrolės vykdymą ir sprendimų dėl tų leidimų panaikinimo priėmimą, bendradarbiavimas vyksta tinkamai. Tačiau kompetentingų institucijų bendradarbiavimą tiek keičiantis informacija, tiek nuosekliai taikant ir aiškinant šią direktyvą reikėtų sustiprinti tais atvejais, kai leidimą turinti mokėjimo įstaiga naudodamasi įsisteigimo teise arba paslaugų teikimo laisve norėtų mokėjimo paslaugas, be kita ko, ir internetu, teikti ir kitoje valstybėje narėje, kuri nėra jos buveinės valstybė narė (veikimas visoje ES gavus leidimą vienoje valstybėje narėje, angl. *passporting*). EBI turėtų padėti kompetentingoms institucijoms spręsti tarpusavio nesutarimus, kylančius dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo. Taip pat reikėtų jos paprašyti parengti techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus bendradarbiavimui ir keitimuisi duomenimis;

¹⁴ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

- (30) siekiant didinti buveinės valstybės kompetentingų institucijų išduotą leidimą turinčių arba jų užregistruotų mokėjimo įstaigų, įskaitant jų tarpininkus, veiklos skaidrumą ir užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą Sąjungoje, būtina užtikrinti, kad visuomenė galėtų lengvai susipažinti su subjektu, turinčiu leidimą teikti tokias paslaugas, sąrašu, apimančiu ir visus fizinius ar juridinius asmenis, kuriems taikoma išimtis pagal 27 straipsnį. Todėl EBI turėtų savo interneto svetainėje skelbti ir nuolat atnaujinti subjektų, turinčių leidimą teikti mokėjimo paslaugas, pavadinimų sąrašą, apimančių ir visus fizinius ar juridinius asmenis, kuriems taikoma išimtis pagal 27 straipsnį. Šiomis priemonėmis taip pat turėtų būti padedama stiprinti kompetentingų institucijų bendradarbiavimą;
- (31) siekiant geriau užtikrinti, kad būtų teikiama tiksli ir atnaujinta informacija, reikėtų nustatyti reikalavimą, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant papildomus tarpininkus arba išorės subjektus, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, savo buveinės valstybės kompetentingas institucijas nepagrįstai nedelsdamos informuotų apie visus pokyčius, turinčius įtakos prašant leidimo pateiktos informacijos ir faktų tikslumui. Kilus abejonėms, kompetentingos institucijos taip pat turėtų patikrinti, ar gauta informacija yra teisinga;
- (31a) valstybės narės gali nuspręsti reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, kurios jų teritorijoje veikia pagal įsisteigimo teisę ir kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą jų teritorijoje, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos vykdyti tarpininkų tinklų priežiūrą ir prižiūrėti, ar laikomasi šios direktyvos III ir IV antraštinių dalių. EBI parengs reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi kriterijai, pagal kuriuos nusprendžiama, kada tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą ir kokias funkcijas jis turėtų vykdyti;

- (32) nors šioje direktyvoje nustatomi minimalūs įgaliojimai, kuriuos kompetentingos institucijos turėtų turėti, kad prižiūrėtų, ar mokėjimo įstaigos laikosi reikalavimų, naudojantis šiais įgaliojimais reikia laikytis pagrindinių teisių, įskaitant teisę į privatų gyvenimą. Kad būtų galima naudotis tais įgaliojimais, kai dėl to gali būti labai pažeidžiama teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, būstą ir komunikavimą, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamas ir veiksmingas apsaugas nuo piktnaudžiavimo ar savivalės priemonės, pvz., kai tinka, reikalavimą gauti išankstinį atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos leidimą;
- (33) svarbu užtikrinti, kad visiems mokėjimo paslaugas teikiantiems asmenims būtų taikomi tam tikri būtiniausi teisiniai ir reguliavimo reikalavimai. Todėl pageidautina reikalauti registruoti visų asmenų, teikiančių mokėjimo paslaugas, įskaitant asmenis, kurie negali įvykdyti visų su leidimo vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą išdavimu susijusių sąlygų, tapatybę ir buvimo vietą.

Šis požiūris atitinka Finansinių veiksmų darbo grupės (pinigų plovimo klausimai)

VI specialios rekomendacijos, kuria numatoma nustatyti mechanizmą, pagal kurį visų toje rekomendacijoje nustatytų sąlygų įvykdyti negalintys mokėjimo paslaugų teikėjai vis tiek galėtų būti laikomi mokėjimo įstaigomis, principus. Šiais tikslais valstybės narės turėtų įrašyti tokius asmenis į mokėjimo įstaigų registrą, netaikydamos visų arba dalies leidimų suteikimo sąlygų. Tačiau tam, kad būtų leidžiama taikyti išimtį, būtina nustatyti griežtus reikalavimus dėl mokėjimo operacijų vertės. Išimtimi besinaudojančios mokėjimo įstaigos neturėtų turėti įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas, jos taip pat neturėtų galėti netiesiogiai naudotis tokiomis teisėmis būdamos mokėjimo sistemos narėmis;

- (33a) atsižvelgiant į veiklos, vykdomos teikiant informavimo apie sąskaitas paslaugas, specifinį pobūdį ir susijusią riziką, tikslinga informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams numatyti konkrečią rizikos ribojimo tvarką; pastariesiems bus leidžiama teikti paslaugas tarpvalstybiniu mastu, laikantis taisyklių, leidžiančių veikti visoje ES, gavus leidimą vienoje valstybėje narėje;

- (34) būtina, kad kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis. Tačiau tokiam naudojimuisi turėtų būti taikomi atitinkami reikalavimai, kad būtų užtikrintas tų sistemų vientisumas ir stabilumas. Kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis dalyvauti mokėjimo sistemoje, mokėjimo sistemai turėtų pateikti įrodymą, kad jo vidaus tvarka yra pakankamai tvirta, kad atlaikytų visų rūšių riziką. Paprastai tokios mokėjimo sistemos apima, pvz., keturšales kortelių sistemas bei pagrindines sistemas, kuriose apdorojami kredito pervedimai ir tiesioginio debeto mokėjimai. Siekiant visoje Sąjungoje užtikrinti vienodo požiūrio principą į skirtingų kategorijų leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus, atsižvelgiant į jų licenciijoje nurodytas sąlygas, būtina aiškiai išdėstyti taisykles, susijusias su galimybe naudotis mokėjimo sistemomis;
- (35) turėtų būti numatyta nuostata dėl nediskriminavimo principo taikymo leidimą turinčioms mokėjimo įstaigoms ir kredito įstaigoms, kad visi vidaus rinkoje konkuruojantys mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų tomis pačiomis sąlygomis naudotis tų mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis. Tikslinga numatyti nuostatas dėl skirtingų sąlygų taikymo leidimą turintiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir išimtimi pagal šią direktyvą bei pagal Direktyvos 2009/110/EB 3 straipsnį besinaudojantiems mokėjimo paslaugų teikėjams, atsižvelgiant į jų atitinkamų rizikos ribojimo sistemų skirtumus. Bet kuriuo atveju taikyti skirtingas kainų sąlygas turėtų būti leidžiama tik tuomet, kai tai pateisinama skirtingomis sąnaudomis, kurias patiria mokėjimo paslaugų teikėjai. Tai neturėtų daryti poveikio valstybių narių teisei apriboti prieigą prie sisteminės svarbos sistemų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/26/EB¹⁵ ir Europos Centrinio Banko ir Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) kompetencijai, susijusiai su prieiga prie mokėjimo sistemų;

¹⁵ 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

- (35a) šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvos 98/26/EB taikymo sričiai, tačiau siekiant užtikrinti sąžiningą mokėjimo paslaugų teikėjų konkurenciją, šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta, kad tuo atveju, kai nustatytos mokėjimo sistemos dalyvis pagal Direktyvoje 98/26/EB išdėstytas sąlygas teikia su tokia sistema susijusias paslaugas leidimą turinčiam arba registruotam mokėjimo paslaugų teikėjui, sprendimas dėl leidimą turinčio arba registruoto mokėjimo paslaugų teikėjo prašymo naudotis tokiomis paslaugomis priimamas nediskriminuojant. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai, kuriems leidžiama naudotis tomis paslaugomis, neturėtų būti laikomi dalyviais, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, ir todėl jiems neturėtų būti teikiama pagal tą direktyvą numatyta apsauga;
- (36) nuostatos dėl prieigos prie mokėjimo sistemų neturėtų būti taikomos sistemoms, kurias sukuria ir valdo vienas mokėjimo paslaugų teikėjas. Tokios uždaros mokėjimo sistemos gali veikti tiesiogiai konkuruodamos su mokėjimo sistemomis arba, kaip labiau įprasta, veikti toje rinkos nišoje, kurios mokėjimo sistemos tinkamai neapima. Jos paprastai apima trijų šalių schemas, pavyzdžiui, trijų šalių kortelių schemas, telekomunikacijų paslaugų teikėjų teikiamas mokėjimo paslaugas arba piniginių perlaidų paslaugas, kai schemas operatorius teikia mokėjimo paslaugas ir mokėtojui, ir gavėjui, bei bankų grupių vidaus sistemas. Siekiant skatinti konkurenciją, kurią tokios mokėjimo sistemos gali sudaryti įsteigtoms pagrindinėms mokėjimo sistemoms, iš esmės būtų netikslinga trečiosioms šalims suteikti prieigą prie šių uždarų privačių mokėjimo sistemų. Tačiau tokioms sistemoms visada turėtų būti taikomos ES ir nacionalinės konkurencijos taisyklės, pagal kurias gali būti reikalaujama, kad būtų suteikta galimybė naudotis tomis schemomis siekiant išlaikyti veiksmingą konkurenciją mokėjimo rinkose;

(37) [...]

(38) [...]

- (39) ši direktyva neturėtų būti taikoma nei grynaisiais pinigais atliekamoms mokėjimo operacijoms, kadangi jau egzistuoja bendroji mokėjimų grynaisiais pinigais rinka, nei mokėjimo operacijoms popieriniais čekiais, kadangi pastarosios dėl savo pobūdžio negali būti tvarkomos taip veiksmingai kaip kiti mokėjimo būdai. Tačiau gera praktika šioje srityje turėtų būti grindžiama šioje direktyvoje nustatytais principais;
- (40) kadangi vartotojų ir įmonių padėtis nėra vienoda, nereikia ir vienodo jų apsaugos lygio. Kadangi svarbu užtikrinti vartotojų teises nuostatomis, nuo kurių negalima nukrypti sudarant sutartį, įmonėms ir organizacijoms, kai jos neturi reikalų su vartotojais, tikslinga leisti susitarti kitaip.
- Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad labai mažoms įmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB¹⁶, būtų taikomos tos pačios nuostatos kaip ir vartotojams. Bet kuriuo atveju tam tikros pagrindinės šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos visada, neatsižvelgiant į vartotojo statusą;
- (41) šioje direktyvoje turėtų būti nurodytos mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos, susijusios su informacijos teikimu mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie turėtų gauti tokią pačią aiškiai išdėstytą informaciją apie mokėjimo paslaugas, kad galėtų priimti sprendimus remdamiesi išsamia informacija ir laisvai rinktis Sąjungos teritorijoje. Siekiant skaidrumo, šioje direktyvoje turėtų būti nustatomi suderinti reikalavimai, reikalingi užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojams būtų suteikta reikiama ir pakankama informacija apie mokėjimo paslaugų sutartį ir mokėjimo operacijas. Siekiant skatinti sklandų bendrosios mokėjimo paslaugų rinkos veikimą, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė priimti tik šioje direktyvoje nustatytas su informavimu susijusias nuostatas;

¹⁶ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

- (42) vartotojai turėtų būti apsaugoti nuo nesąžiningos ir klaidinančios praktikos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/29/EB¹⁷, taip pat pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB¹⁸ bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/65/EB¹⁹. Papildomos šių direktyvų nuostatos taikomos toliau. Tačiau visų pirma reikėtų aiškiau nustatyti šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2002/65/EB nustatytą informavimo prieš pasirašant sutartį reikalavimų santykį;
- (43) reikalaujama informacija turėtų atitikti vartotojų poreikius ir būti pateikiama standartiniu formatu. Tačiau informavimo apie vieno mokėjimo operaciją reikalavimai turėtų skirtis nuo reikalavimų, keliamų bendrajai sutarčiai, pagal kurią numatoma vykdyti mokėjimo operacijų sekas;
- (44) praktikoje bendrosios sutartys ir jose nustatytos mokėjimo operacijos yra daug labiau įprastos ir ekonominiu požiūriu svarbesnės už vieno mokėjimo operacijas. Bendroji sutartis yra būtina, jei yra mokėjimo sąskaita arba konkreti mokėjimo priemonė. Todėl išankstiniam informavimui apie bendrąsias sutartis keliama reikalavimai turėtų būti pakankamai išsamūs, o informacija visuomet turėtų būti teikiama popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną, pavyzdžiui, sąskaitų spausdintuvų spaudinius, vienkartinio įrašymo kompaktinius diskus, skaitmeninius universaliuosius diskus ir asmeninių kompiuterių standžiuosius diskus, kuriuose galima laikyti elektroninį paštą, ir interneto svetaines, jeigu prie jų bus galima prisijungti informavimo tikslus atitinkančiu laikotarpiu ir kuriose laikoma informaciją galima atkurti nepakitusią. Tačiau dėl būdo, kurį naudojant vėliau suteikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, turėtų būti galima susitarti mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytoje bendrojoje sutartyje, pavyzdžiui, interneto bankininkystės atveju visa informacija apie mokėjimo sąskaitą būtų pateikiama internetu;
- (45) vieno mokėjimo operacijų atveju mokėjimo paslaugų teikėjo iniciatyva visada turėtų būti pateikiama tik esminė informacija. Kadangi mokėtojas paprastai pateikia mokėjimo

¹⁷ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

¹⁸ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

¹⁹ 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).

nurodymą asmeniškai, nebūtina reikalauti, kad informacija kiekvienu atveju būtų pateikiama popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną. Mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją gali pateikti žodžiu prie langelio arba pateikti ją kitu lengvai prieinamu būdu, pavyzdžiui, patalpindamas sąlygas savo patalpose esančioje skelbimų lentoje. Taip pat turėtų būti pateikiama informacija, kur galima susipažinti su išsamesne informacija (pvz., interneto svetainės adresas). Tačiau vartotojui pareikalavus, esminė informacija turėtų būti pateikiama popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną;

- (46) šioje direktyvoje turėtų būti numatyta vartotojo teisė nemokamai gauti atitinkamą informaciją prieš įsipareigojant mokėjimo paslaugų sutartimi. Vartotojas taip pat turėtų galėti prašyti nemokamai iš anksto gauti informaciją ir bendrąją sutartį popieriuje bet kuriuo sutartinių santykių metu, kad galėtų palyginti mokėjimo paslaugų teikėjų paslaugas ir jų sąlygas bei iškilus ginčui patikrinti savo sutartines teises ir pareigas. Tos nuostatos turėtų atitikti Direktyvą 2002/65/EB. Aiškios šios direktyvos nuostatos dėl nemokamo informavimo neturėtų reikšti, kad leidžiama imti mokestį už informacijos teikimą vartotojams pagal kitas taikomas direktyvas;

- (47) nustatant būdą, kuriuo mokėjimo paslaugų teikėjas teiktų reikalaujamą informaciją mokėjimo paslaugų vartotojui, reikėtų atsižvelgti į pastarojo poreikius ir į praktinius bei techninius aspektus ir ekonominį efektyvumą, atsižvelgiant į situaciją, susijusią su susitarimu pagal atitinkamą mokėjimo paslaugų sutartį. Todėl šioje direktyvoje turėtų būti skiriami du būdai, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas teiktų informaciją: informacija turėtų būti suteikta, t. y. mokėjimo paslaugų teikėjas savo iniciatyva turėtų aktyviai informuoti tinkamu laiku, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, mokėjimo paslaugų vartotojui papildomai nesikreipiant arba mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti sudaryta galimybė gauti informaciją, atsižvelgiant į bet koki jo prašymą dėl papildomos informacijos. Pastaruoju atveju mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų imtis aktyvių veiksmų, kad gautų informaciją, pvz., jos aiškiai paprašyti iš mokėjimo paslaugų teikėjo, registruotis į banko sąskaitos elektroninio pašto dėžutę arba įdėti banko kortelę į spausdintuvą, kad gautų sąskaitos išrašus. Tokiems tikslams mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų užtikrinti, kad būtų įmanoma gauti informaciją ir kad mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų su ja susipažinti;
- (48) vartotojas turėtų gauti pagrindinę informaciją apie įvykdytas mokėjimo operacijas be papildomo mokesčio. Vieno mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų imti atskiro mokesčio už šią informaciją. Taip pat vėliau kas mėnesį teikiama informacija apie mokėjimo operacijas pagal bendrąją sutartį turėtų būti nemokama. Tačiau, atsižvelgiant į skaidrumo svarbą nustatant kainas ir skirtingus vartotojų poreikius, šalys turėtų galėti susitarti dėl mokesčių, jei informacija teikiama dažniau ar papildomai. Siekiant atsižvelgti į skirtingas nacionalines praktikas, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti taisykles, kuriomis reikalaujama, kad kas mėnesį popierinės mokėjimo sąskaitų ataskaitos visada būtų teikiamos nemokamai;

- (49) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas vartotojų judumui, vartotojams turėtų būti suteikta galimybė praėjus metams be mokesčio nutraukti bendrąją sutartį. Vartotojams neturėtų būti nustatomas ilgesnis kaip vieno mėnesio, o mokėjimo paslaugų teikėjams – trumpesnis kaip dviejų mėnesių – įspėjimo laikotarpis. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis mokėjimo paslaugų teikėjo pareigai išskirtinėmis aplinkybėmis nutraukti mokėjimo paslaugų sutartį, kaip numatyta pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus, pvz., teisės aktus, susijusius su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, veiksmais, kuriais siekiama įšaldyti lėšas, arba specialiomis priemonėmis, susijusiomis su nusikaltimų prevencija bei tyrimu;
- (49a) siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, valstybės narės turėtų galėti palikti galioti arba nustatyti apribojimus arba draudimus, susijusius su vienašaliais bendrosios sutarties sąlygų pakeitimais, pavyzdžiui, jei nėra pagrįstos priežasties tokiam pakeitimui atlikti;
- (50) nebrangi ir patogi alternatyvi galimybė perkant pigias prekes ir paslaugas turėtų būti mažos vertės mokėjimo priemonės, kurioms neturėtų būti keliami pernelyg dideli reikalavimai. Todėl nustatant atitinkamus informavimo reikalavimus ir jų vykdymo taisykles reikėtų apsiriboti pagrindine informacija, taip pat atsižvelgiant į pagrįstus priemonių, skirtų mažos vertės mokėjimams, techninius pajėgumus.

Nepaisant ne tokios griežtos tvarkos, mokėjimo paslaugų vartotojams turėtų būti užtikrinta atitinkama apsauga atsižvelgiant į šių mokėjimo priemonių, visų pirma išankstinio mokėjimo priemonių, keliamą ribotą riziką;

- (51) būtina nustatyti kriterijus, pagal kuriuos mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjams ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjams būtų leidžiama susipažinti su informacija apie mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą, kuri yra kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, ir tą informaciją naudoti. Visų pirma tiek mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai, tiek mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų laikytis būtinų duomenų apsaugos ir saugumo reikalavimų, kurie nustatyti ar nurodyti šioje direktyvoje arba įtraukti į EBI techninių reguliavimo standartų projektus. Šie techniniai reguliavimo standartai turėtų būti suderinami su esamais įvairias technologiniais sprendimais ir bet kuriuo atveju jais užtikrinama, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas žinotų, kad su juo susisiečia mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas arba informavimo apie sąskaitą paslaugų teikėjas, o ne pats klientas. Šiomis aplinkybėmis EBI, *inter alia*, apibrėžia standartizuoto protokolo arba sąsajos požymius, kuriais užtikrinama, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju ir atitinkamu klientu palaikytų saugų ryšį; šis standartizuotas protokolas arba sąsaja taip pat turėtų būti naudojami siekiant perduoti atpažinties kodus, kuriais patvirtinamas mokėtojo sutikimas, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas arba informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas gautų prieigą prie mokėtojo mokėjimo sąskaitos ir būtų tinkamai informuoti apie tos prieigos naudojimo mastą;

(51a) mokėjimo internetu saugumas yra esminis aspektas siekiant užtikrinti vartotojų apsaugą ir patikimos aplinkos e. prekybai plėtojimą. Visos internetu ar kitais nuotoliniais kanalais siūlomos mokėjimo paslaugos yra teikiamos saugiu būdu, diegiant technologijas, kuriomis galima užtikrinti saugų vartotojo autentiškumo patvirtinimą ir kiek įmanoma sumažinti sukčiavimo riziką. Atrodo, kad nėra būtina užtikrinti tokį patį apsaugos lygį mokėjimo operacijų, kurios inicijuojamos ir vykdomos kitomis nei elektroninės platformos arba prietaisai priemonėmis, pavyzdžiui, popieriniais dokumentais grindžiamos mokėjimo operacijos, nurodymai paštu arba telefonu, atžvilgiu. Sparčiai didėjant internetu ir mobiliaisiais telefonais atliekamų mokėjimų daliai, vykdomas bendras saugumo priemonių, įskaitant operacijų autentiškumo patvirtinimą naudojant dinامينius kodus, stiprinimas, kad vartotojas visada žinotų sumos dydį, o gavėjas – operaciją, kurią jis autorizuoja. Siekiant mažinti su duomenų vagystėmis ir kita nesąžininga veikla susijusią riziką, personalizuotus saugumo požymius reikia naudoti saugiai. Šiuo atžvilgiu vartotojas pasitiki priimamomis priemonėmis, kuriomis apsaugomas jo personalizuotų saugumo požymių konfidencialumas ir vientisumas. Šios priemonės paprastai apima šifravimo sistemas, kurios grindžiamos asmeniniais mokėtojo prietaisais, įskaitant kortelių skaitytuvus arba mobiliuosius telefonus, arba kurias mokėtojui jo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia kitu kanalu (pvz., trumposiomis žinutėmis arba el. paštu). Šifravimo sistemos, kuriomis galima sukurti tokius atpažinties kodus kaip vienkartiniai slaptažodžiai, gali padidinti mokėjimo operacijų saugumą; laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojų naudojimasis tokiais atpažinties kodais yra suderinamas su jų pareigomis, susijusiomis su mokėjimo priemone ir personalizuotais saugumo požymiais, ir tais atvejais, kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai arba informavimo apie sąskaitą paslaugų teikėjai;

- (52) naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugomis, mokėjimo paslaugų vartotojų ir operacijoje dalyvaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų teisės ir pareigos turėtų būti tinkamai pakoreguotos. Konkrečiai, atsakomybės padalijimas mokėjimo paslaugų teikėjui, tvarkančiam sąskaitą, ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui, dalyvaujančiam operacijoje, turėtų priversti juos prisiimti atsakomybę už atitinkamas operacijos dalis, kurias jie kontroliuoja;
- (53) siekiant sumažinti riziką, susijusią su neautorizuotomis arba netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis, ir jų pasekmes, mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų kuo greičiau informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie visus ginčus, susijusius su tariamai neautorizuotomis arba netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdė savo informavimo pareigas pagal šią direktyvą. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas laikosi šio pranešimo termino, jis turėtų turėti galimybę pateikti šiuos reikalavimus per nacionalinėje teisėje nustatytą senaties terminą. Ši direktyva neturėtų turėti įtakos kitiems mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio reikalavimams;
- (54) neautorizuotų mokėjimo operacijų atveju mokėtojai turėtų būti nedelsiant sugrąžinta atitinkamos operacijos suma. Kad mokėtojas išvengtų bet kokių nepatogumų, grąžintos sumos įskaitymo į sąskaitą data turėtų būti ne vėlesnė nei data, kada atitinkama suma nurašyta nuo sąskaitos. Siekiant paskatinti mokėjimo paslaugų vartotoją nepagrįstai nedelsiant pranešti paslaugų teikėjui apie mokėjimo priemonės vagystę arba praradimą ir taip sumažinti neautorizuotų mokėjimo operacijų riziką, vartotojas turėtų būti atsakingas tik už labai ribotą sumą, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimo ar didelio neatsargumo atvejus. Šiuo atveju tinkama suma siekiant užtikrinti suderintą ir aukšto lygio vartotojų apsaugą Sąjungoje yra 50 EUR. Be to, kai vartotojai praneša mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jų mokėjimo priemonei galėjo kilti pavojus, nebeturėtų būti reikalaujama, kad vartotojai padengtų vėliau atsiradusius nuostolius, susijusius su neautorizuotu tos priemonės panaudojimu. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybei už techninį savo produktų saugumą;

- (55) siekiant įvertinti galimą mokėjimo paslaugų vartotojo aplaidumą, reikėtų atsižvelgti į visas aplinkybes. Įtariamo aplaidumo įrodymai ir laipsnis paprastai turėtų būti vertinami pagal nacionalinę teisę. Sutartinės nuostatos ir sąlygos, susijusios su mokėjimo priemonės suteikimu ir naudojimu, kurių poveikis padidintų įrodinėjimo pareigą vartotojui ar sumažintų įrodinėjimo pareigą išdavėjui, turėtų būti laikomos negaliojančiomis.

Be to, konkrečiose situacijose ir visų pirma tuomet, kai mokėjimo priemonė nenaudojama prekybos vietoje, pvz., taip yra mokėjimus atliekant internetu, tikslinga, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo būtų reikalaujama pateikti tariamo aplaidumo įrodymų, nes mokėtojo galimybės tai padaryti tokiais atvejais yra labai ribotos;

- (56) turėtų būti numatytos nuostatos dėl nuostolių paskirstymo neautorizuotų mokėjimo operacijų atveju. Siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, mokėtojas visada turėtų turėti teisę pateikti reikalavimą dėl lėšų grąžinimo jo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, net ir tais atvejais, kai mokėjimo operacijoje dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas. Tai nedaro poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų atsakomybės paskirstymui. Mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie nėra vartotojai, gali būti taikomos kitokios nuostatos, nes tokie vartotojai paprastai gali geriau įvertinti sukčiavimo riziką ir imtis apsaugos priemonių;

- (56a) šia direktyva turėtų būti siekiama didinti vartotojų apsaugą mokėjimo kortele operacijų atveju, kai pirkimo metu mokėtojui duodant sutikimą vykdyti mokėjimo operaciją tiksli operacijos suma yra nežinoma, pavyzdžiui, automatinėse degalinėse, automobilių nuomos sutarčių ar viešbučių rezervacijos atvejais. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali užblokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik jei mokėtojas davė sutikimą dėl tikslios blokuotinos sumos ir šios lėšos iš karto atblokuojamos gavus mokėjimo nurodymą;

- (57) šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos grąžinimo taisyklės, kad būtų užtikrinta vartotojo apsauga tais atvejais, kai įvykdytos mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrindais būtų buvę galima tikėtis. Šiomis taisyklėmis nedaromas poveikis viešojo administravimo įstaigų mokesčių surinkimo tvarkai. Kad mokėtojas išvengtų finansinių nuostolių, reikia užtikrinti, kad grąžintos sumos įskaitymo į sąskaitą data turėtų būti ne vėlesnė nei data, kada atitinkama suma nurašyta nuo sąskaitos. Tiesioginio debeto atveju mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų galėti nustatyti dar palankesnes sąlygas savo klientams ir, pavyzdžiui, grąžinti bet kokias abejotinas mokėjimo operacijų sumas. Kai vartotojas pateikia reikalavimą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, teisės į grąžinimą neturėtų turėti įtakos mokėtojo atsakomybei gavėjui, atsirandančiai pagal pagrindinius santykius, pavyzdžiui, dėl užsakytų, sunaudotų arba teisėtai apmokestintų prekių ar paslaugų, arba vartotojo teisėms atšaukti mokėjimo nurodymą;
- (58) kad finansai būtų planuojami ir mokėjimo pareigos būtų įvykdomos laiku, vartotojai ir įmonės turėtų būti tikri dėl mokėjimo nurodymo įvykdymo trukmės. Todėl šioje direktyvoje turėtų būti nurodomas momentas, nuo kurio įsigalioja teisės ir pareigos, būtent tada, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, įskaitant atvejus, kai jis turėjo galimybę jį gauti ryšio priemonėmis, dėl kurių buvo susitarta mokėjimo paslaugų sutartyje, nepaisant galimo ankstesnio dalyvavimo procese, kurio rezultatas yra sukurtas ir perduotas mokėjimo nurodymas, pavyzdžiui, tikrinant saugumą ir lėšų buvimą, informaciją apie asmeninio identifikavimo numerio naudojimą ar mokėjimo pasižadėjimo išdavimą. Be to, mokėjimo nurodymo gavimo momentas turėtų būti momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą nurašyti lėšas iš mokėtojo sąskaitos. Šiuo atžvilgiu neturėtų turėti reikšmės tai, kurią dieną ar kuriuo momentu gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda mokėjimo nurodymus gauti lėšas, pavyzdžiui, mokėjimo kortele ar tiesioginio debeto atvejais, arba kurią dieną gavėjui mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia išankstinį finansavimą susijusių sumų atžvilgiu (sąskaitoje suteikdamas atitinkamą kreditą). Vartotojai turėtų būti įsitikinę, kad pilnas ir galiojantis mokėjimo nurodymas bus tinkamai įvykdytas, jei mokėjimo paslaugų teikėjas neturi sutartinio ar įstatymų numatyto pagrindo atsisakyti jį vykdyti. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti kuo anksčiau pranešama apie atsisakymą ir jo priežastį laikantis Sąjungos ir nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų;

- (59) atsižvelgiant į mokėjimo operacijų apdorojimo šiuolaikinėmis visiškai automatizuotomis mokėjimo sistemomis greitį, o tai reiškia, kad po tam tikro laiko mokėjimo nurodymų negalima atšaukti be didelių žmogaus įsikišimo sąnaudų, būtina nustatyti tikslų mokėjimo atšaukimo terminą. Tačiau atsižvelgiant į mokėjimo paslaugos ir mokėjimo nurodymo rūši šalys savo susitarimu gali nustatyti skirtingus laiko momentus. Šiuo atveju nuostata dėl mokėjimo atšaukimo turėtų būti taikoma tik mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo santykiuose, todėl nedaro poveikio nuostatoms dėl mokėjimo operacijų mokėjimo sistemose neatšaukiamumo ir baigtumo;
- (60) toks neatšaukiamumas neturėtų daryti poveikio mokėjimo paslaugų teikėjo teisei ar pareigai pagal kai kurių valstybių narių teisės aktus, remiantis mokėtojo bendrąja sutartimi arba nacionaline teise, įstatymais ir kitais teisės aktais ar gairėmis, kompensuoti mokėtojui įvykdytos mokėjimo operacijos sumą mokėtojo ir gavėjo ginčo atveju. Toks kompensavimas turėtų būti laikomas nauju mokėjimo nurodymu. Išskyrus šiuos atvejus, teisiniai ginčai, kylantys dėl santykių, susijusių su mokėjimo nurodymu, turėtų būti išspręsti tik tarp mokėtojo ir gavėjo;
- (61) siekiant visiškai integruoto automatizuoto mokėjimų apdorojimo ir teisinio tikrumo, mokėjimo paslaugų vartotojams vykdant visas pareigas, susijusias su operacija, būtina, kad visa mokėtojo pervesta suma būtų įskaityta į gavėjo sąskaitą. Atitinkamai, mokėjimo operacijų vykdyme dalyvaujantys tarpininkai neturėtų turėti galimybės daryti atskaitymų iš pervestos sumos. Tačiau gavėjams turėtų būti galima su savo mokėjimo paslaugų teikėju sudaryti susitarimą, pagal kurį pastarasis galėtų atskaityti savo mokesčius. Neatsižvelgiant į tai ir siekiant suteikti gavėjui galimybę patikrinti, ar mokėtina suma tinkamai sumokėta, vėliau teikiamoje informacijoje apie mokėjimo operaciją reikėtų nurodyti ne tik visą pervestą lėšų sumą, bet ir mokesčių sumą;

- (62) patirtis mokesčių srityje parodė, kad sistema yra veiksmingiausia, kai mokesčius mokėtojas ir gavėjas pasidalija, kadangi sudaromos palankesnės automatizuoto mokėjimų apdorojimo sąlygos. Todėl reikėtų numatyti, kad įprastu atveju mokesčius iš mokėtojo ir gavėjo tiesiogiai ima atitinkami jų mokėjimo paslaugų teikėjai. Imamų mokesčių suma gali būti lygi ir nuliui, kadangi šios direktyvos nuostatos neturėtų turėti poveikio praktikai, kai mokėjimo paslaugų teikėjas neima mokesčių iš vartotojų už sumų įskaitymą į jų sąskaitas. Atitinkamai, atsižvelgiant į sutarties sąlygas, mokėjimo paslaugų teikėjas už naudojimąsi mokėjimo paslauga gali imti mokestį tik iš gavėjo (prekiautojo), o tai reiškia, kad iš mokėtojo mokesčiai neimami. Naudojimasis mokėjimo sistemomis gali būti apmokestinamas imant abonentinį mokestį. Nuostatos dėl pervedamos sumos ar imamų mokesčių neturi tiesioginio poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų ar tarpininkų tarpusavio kainų nustatymui;
- (63) dėl skirtingos mokesčių už naudojimąsi tam tikra mokėjimo priemone taikymo nacionalinės praktikos (toliau – pridėtinų mokesčių taikymas) Sąjungos mokėjimų rinka tapo be galo heterogeninė ir kelia painiavą vartotojams, visų pirma e. prekybos ir tarpvalstybinėmis aplinkybėmis. Valstybėse narėse, kuriose leidžiama taikyti pridėtinius mokesčius, esantys prekiautojai produktus ir paslaugas siūlo valstybėse narėse, kuriose tai draudžiama, ir šiuo atveju vis tiek ima pridėtinį mokestį iš vartotojo. Be to, tvirtas loginis pridėtinų mokesčių taikymo praktikos tikslinimo pagrindas grindžiamas tuo, kad Reglamentu (ES) Nr. xxx/yyyy nustatomos tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamus mokėjimus taisyklės. Kadangi tarpbankiniai mokesčiai yra pagrindinė priežastis, dėl kurios dauguma mokėjimų kortele yra brangūs, o pridėtiniai mokesčiai praktikoje taikomi tik kortele grindžiamiems mokėjimams, be tarpbankinių mokesčių taisyklių nustatymo, reikėtų patikslinti pridėtinų mokesčių taikymo taisykles. Siekiant skatinti sąnaudų skaidrumą ir efektyviausių mokėjimo priemonių naudojimą, valstybės narės ir mokėjimo paslaugų teikėjai neturėtų atimti galimybes, tinkamai atsižvelgiant į Direktyvoje 2011/83/ES išdėstytas nuostatas, gavėjui reikalauti, kad mokėtojas mokėtų mokestį už naudojimąsi konkrečia mokėjimo priemone. Tačiau gavėjo teisė reikalauti pridėtinio mokesčio turėtų būti taikoma tik toms mokėjimo priemonėms, su kuriomis susiję tarpbankiniai mokesčiai nereglamentuojami. Taip turėtų būti skatinama naudoti pigiausias mokėjimo priemones;

- (64) siekiant padidinti mokėjimų veiksmingumą visoje Sąjungoje, visiems mokėtojo inicijuotiems mokėjimo nurodymams eurais ar kita euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta, įskaitant kredito pervedimus ir pinigų perlaidas, turėtų būti taikomas maksimalus vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Visiems kitiems mokėjimams, pavyzdžiui, gavėjo arba per jį inicijuotiems mokėjimams, įskaitant tiesioginio debeto mokėjimus ir mokėjimus kortele, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėtojas nėra sudarę aiškaus susitarimo, numatančio ilgesnį įvykdymo laikotarpį, turėtų būti taikomas toks pats vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Turėtų būti įmanoma šiuos laikotarpius pratęsti dar viena darbo diena, jei mokėjimo nurodymas pateikiamas popieriuje. Taip sudaromos sąlygos nepertraukiamai teikti mokėjimo paslaugas tiems vartotojams, kurie yra įpratę naudoti tik popierinius dokumentus. Kai naudojama tiesioginio debeto schema, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų perduoti nurodymą gauti lėšas per laikotarpį, dėl kurio susitarė gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, sudarydamas sąlygas atsiskaitymą atlikti nustatytą dieną. Atsižvelgiant į tai, kad mokėjimo infrastruktūros dažnai yra labai veiksmingos, ir siekiant užkirsti kelią dabartinio paslaugų lygio pablogėjimui, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atitinkamais atvejais palikti arba nustatyti taisykles, kuriose nustatomas trumpesnis nei vienos darbo dienos įvykdymo laikotarpis;
- (65) nuostatos dėl visos sumos mokėjimo ir įvykdymo laikotarpio turėtų būti geros praktikos pavyzdys, kai vieno iš paslaugų teikėjų buvimo vieta nėra Sąjungoje;
- (66) mokėjimo paslaugų vartotojams svarbu žinoti tikrąsias mokėjimo paslaugų sąnaudas ir mokesčius, kad galėtų pasirinkti. Taigi neturėtų būti leidžiama naudoti neskaidrių kainų nustatymo metodų, nes manoma, kad dėl tokių metodų vartotojams yra itin sudėtinga nustatyti realią mokėjimo paslaugos kainą. Ypač neturėtų būti leidžiamas mokėjimo įskaitymo datos keitimas vartotojo nenaudai;

- (67) kad mokėjimo sistema veiktų sklandžiai ir veiksmingai, vartotojas turi pasitikėti mokėjimo paslaugų teikėju, kuris tinkamai ir per sutartą laiką įvykdo mokėjimo operaciją. Paprastai mokėjimo paslaugų teikėjas gali įvertinti su mokėjimo operacija susijusią riziką. Ne kas kitas, o mokėjimo paslaugų teikėjas pasirūpina mokėjimo sistema, imasi priemonių atšaukti neteisingai nukreiptas arba paskirstytas lėšas ir dažniausiai priima sprendimą dėl mokėjimo operacijos vykdyme dalyvaujančių tarpininkų. Atsižvelgiant į visa tai, visiškai tikslinga, išskyrus esant neįprastoms arba nenumatytoms aplinkybėms, nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas būtų atsakingas už mokėjimo operacijos, kurią jis priėmė iš vartotojo, įvykdymą, išskyrus už gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo, už kurio pasirinkimą yra atsakingas tik gavėjas, veiksmus ir neveikimą. Tačiau siekiant, kad mokėtojas neliktų be apsaugos mažai tikėtinomis aplinkybėmis, kai gali būti neaišku (*non liquet*), ar mokėjimo sumą tinkamai gavo gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, ar negavo, atitinkama įrodinėjimo pareiga turėtų tekti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Paprastai galima tikėtis, kad įstaiga tarpininkė (kuri dažnai yra neutrali įstaiga, pavyzdžiui, centrinis bankas arba tarpuskaitytos namai), pervedanti mokėjimo sumą iš siunčiančiojo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui, saugos duomenis apie sąskaitą ir bet kada prireikus galės juos pateikti. Jei mokėjimo suma yra įskaityta į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, gavėjas nedelsiant turėtų galėti pateikti reikalavimą mokėjimo paslaugų teikėjui dėl įskaitymo į sąskaitą;
- (68) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų prisiimti atsakomybę už tinkamą mokėjimo įvykdymą, įskaitant visų pirma atsakomybę už visą mokėjimo operacijos sumą ir įvykdymo laikotarpį, bei visą atsakomybę už tai, kad kitos šalys mokėjimų grandinėje iki gavėjo sąskaitos neįvykdė savo pareigų. Prisiimdamas šią atsakomybę, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tuo atveju, kai visa suma neįskaityta arba tik pavėluotai įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, turėtų atlikti mokėjimo operacijos korekciją arba nepagrįstai nedelsdamas grąžinti mokėtojui atitinkamą tos operacijos sumą, nedarant poveikio kitiems reikalavimams, kurie gali būti pateikti pagal nacionalinę teisę. Atsižvelgiant į tai, kad mokėjimo paslaugų teikėjas prisiima atsakomybę, su netinkamu mokėjimu susijusios sąnaudos neturėtų tekti mokėtojui arba gavėjui. Mokėjimo operacijų neįvykdymo, netinkamo arba pavėluoto įvykdymo atveju valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjų taisomųjų mokėjimų įskaitymo data visuomet būtų ta pati kaip įskaitymo data tinkamo įvykdymo atveju;

- (69) ši direktyva turėtų būti susijusi tik su mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartinėmis pareigomis ir prievolėmis. Tačiau tam, kad kredito pervedimai ir kitos mokėjimo paslaugos tinkamai veiktų, reikia, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ir jų tarpininkai, pavyzdžiui, apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, turėtų sutartis, kuriose būtų susitarta dėl jų tarpusavio teisių ir pareigų. Su atsakomybe susiję klausimai yra esminė šių vienašalių sutarčių dalis. Siekiant užtikrinti mokėjimo operacijoje dalyvaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų ir tarpininkų patikimumą, būtinas teisinis tikrumas, kad mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra atsakingas, būtų kompensuojami jo patirti nuostoliai ar sumos, sumokėtos pagal atsakomybę reglamentuojančias šios direktyvos nuostatas. Papildomas teisės ir turinį, susijusius su atgręžtinio reikalavimo teise, bei tai, kaip reikėtų tvarkyti su netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija susijusius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, turėtų būti galima nustatyti sutartinėse nuostatose;
- (70) mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų galėti tiksliai nurodyti informaciją, kurią reikalaujama pateikti mokėjimo nurodymui tinkamai įvykdyti. Tačiau, kita vertus, siekiant išvengti suskaidymo ir pavojaus integruotų mokėjimo sistemų Sąjungoje sukūrimui, valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama reikalauti, kad mokėjimo operacijoms vykdyti būtų naudojamas atskiras identifikatorius. Tačiau tai neturėtų valstybėms narėms atimti galimybės reikalauti, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas veiktų apdairiai ir patikrintų, kai techniškai įmanoma ir kai tai galima padaryti automatiškai, unikalaus identifikatoriaus sutaptį, ir jei nustatoma, kad unikalūs identifikatoriai nesutampa, atsisakytų atlikti mokėjimo nurodymą ir apie tai praneštų mokėtojui. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė turėtų apsiriboti tinkamu mokėjimo operacijos įvykdymu pagal mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo nurodymą. Jei mokėjimo operacijos lėšos pasiekia ne tą gavėją dėl mokėtojo pateikto neteisingo unikalaus identifikatoriaus, mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjai nėra atsakingi, bet yra įpareigoti bendradarbiauti dėdami pagrįstas pastangas, be kita ko, perduodami susijusią informaciją, kad būtų atgautos lėšos. Ši informacija gali apimti gavėjo tapatybę ir adresą;

- (71) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai sukčiavimo prevencijai ir kovoti su sukčiavimu atliekant mokėjimus visoje Sąjungoje, reikėtų įtraukti nuostatą, kad mokėjimo sistemos ir mokėjimo paslaugų teikėjai tvarkytų ir veiksmingai keistųsi duomenimis, kad jiems būtų leidžiama rinkti, tvarkyti ir keisti asmens duomenimis apie asmenis, susijusius su sukčiavimu atliekant mokėjimus. Asmens duomenų tvarkymui taikant šią direktyvą taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB²⁰, nacionalinės taisyklės, kuriomis Direktyva 95/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001²¹;
- (72) šia direktyva gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, kurie pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant teisę į privatų ir šeimos gyvenimą, teisę į asmens duomenų apsaugą, laisvę užsiimti verslu, teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisę nebūti du kartus teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką. Ši direktyva turi būti įgyvendinta remiantis tomis teisėmis ir principais;
- (73) būtina užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų vykdymą. Todėl turėtų būti nustatytos tinkamos procedūros, pagal kurias bus galima teikti skundus dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nesilaiko tų nuostatų, ir užtikrinti, kad prireikus bus skiriamos atitinkamos, veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos. Kad būtų užtikrinamas veiksmingas šios direktyvos laikymasis, valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, atitinkančias Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1093/2010²² nustatytas sąlygas ir veikiančias nepriklausomai nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Skaidrumo sumetimais valstybės narės turėtų Komisijai pranešti apie paskirtas institucijas aiškiai apibrėždamos jų pareigas pagal šią direktyvą;

²⁰ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

²¹ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

²² 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (73a) valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, įgaliotas užtikrinti šios direktyvos vykdymą, ir užtikrinti, kad joms būtų suteikti tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimai bei tinkami ištekliai, būtini jų pareigoms atlikti. Kompetentingos institucijos galėtų dėl tam tikrų šios direktyvos aspektų imtis veiksmų kreipdamosi į teismus, kompetentingus priimti teisinį sprendimą, be kita ko, atitinkamais atvejais pateikdamos apeliacinius skundus. Tai valstybėms narėms galėtų sudaryti galimybę, visų pirma tuo atveju, kai šios direktyvos nuostatos yra perkeltos į civilinę teisę, šių nuostatų vykdymo užtikrinimą patikėti pirmiau nurodytoms įstaigoms ir teismams. Valstybės narės turėtų turėti galimybę paskirti skirtingas kompetentingas institucijas, kad būtų užtikrintas įvairių šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų vykdymas. Pavyzdžiui, kai kurių nuostatų atžvilgiu valstybės narės galėtų paskirti kompetentingas institucijas, atsakingas už vartotojų arba duomenų apsaugos vykdymo užtikrinimą, o kitų nuostatų atžvilgiu jos galėtų nuspręsti paskirti rizikos ribojimo priežiūros institucijas. Įvairių kompetentingų valdžios institucijų paskyrimo galimybė neturėtų daryti poveikio įpareigojimams dėl nuolatinės priežiūros ir kompetentingų institucijų bendradarbiavimui, kaip numatyta šioje direktyvoje;
- (74) nedarant poveikio vartotojų teisei iškelti bylą teisme, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjų ir vartotojų konfliktai dėl šioje direktyvoje nustatytų teisių ir pareigų būtų sprendžiami lengvai prieinama ir ekonomiškai ne teismo tvarka. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 593/2008²³ numatyta, kad valstybės, kurioje yra vartotojų įprastinė gyvenamoji vieta, įstatymuose nustatytais privalomomis taisyklėmis suteiktai apsaugai negalėtų būti pakenkta sutartinėmis sąlygomis dėl taikytinos teisės. Kiek tai susiję su efektyvios ir veiksmingos ginčų nagrinėjimo procedūros nustatymu, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų veiksmingą vartotojų skundų nagrinėjimo procedūrą, kurią jų vartotojai galėtų taikyti, prieš ginčą pateikiant spręsti ne teismo tvarka arba teisme. Skundų nagrinėjimo procedūroje turėtų būti numatyti trumpi ir aiškiai apibrėžti laikotarpiai, per kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų atsakyti į skundą;

²³ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (ROMA I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

- (75) valstybės narės turėtų nustatyti, ar teikti leidimus mokėjimo įstaigoms paskirtos kompetentingos institucijos taip pat galėtų būti kompetentingos institucijos taikant neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūras;
- (76) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis nacionalinės teisės aktų nuostatoms, susijusioms su pasekmėmis, atsiradusiomis dėl atsakomybės už pranešimo netikslią formulotę arba perdavimą;
- (77) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis nuostatoms, susijusioms su Tarybos direktyvoje 2006/112/EB²⁴ nustatytu požiūriu į PVM taikymą mokėjimo paslaugoms;
- (77a) kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į sumas eurai, šios sumos turi būti laikomos nuoroda į lygiavertę sumą nacionaline valiuta, kaip nusprendė kiekviena ne euro zonos valstybė narė;
- (78) siekiant teisinio tikrumo, tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis leidžiama asmenims, jau pradėjusiems mokėjimo įstaigų veiklą pagal iki šios direktyvos įsigaliojimo galiojusius nacionalinės teisės aktus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2007/64/EB, nustatyti laikotarpiu tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje;
- (79) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais pritaikoma nuoroda į Rekomendaciją 2003/361/EB, kai ta rekomendacija bus iš dalies pakeista, ir kuriais infliacijos atveju atnaujinamas mokėjimo paslaugų teikėjo įvykdytų mokėjimo operacijų sumos vidurkis, kuris naudojamas kaip ribinė vertė valstybėse narėse, kurios naudojasi galimybe mažesnėms mokėjimo įstaigoms netaikyti (dalies) licencijavimo reikalavimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

²⁴ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- (80) kad būtų užtikrintas nuoseklus šios direktyvos taikymas, Komisija turėtų turėti galimybę kliautis EBI kompetencija ir parama, o šiai institucijai turėtų būti pavesta užduotis parengti gaires ir techninių reguliavimo standartų projektus, susijusius su mokėjimo paslaugų saugumo aspektais, visų pirma su griežtu kliento autentiškumo patvirtinimu, ir valstybių narių bendradarbiavimu, kai paslaugos teikiamos ir leidimus turinčios mokėjimo įstaigos steigiamos kitose valstybėse narėse. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti tuos techninių reguliavimo standartų projektus. Šios specialios užduotys visiškai atitinka EBI vaidmenį ir atsakomybę, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo EBI įsteigta;
- (81) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. užtikrinti tolesnę bendrosios mokėjimo paslaugų rinkos integraciją, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti daug skirtingų taisyklių, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose, ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (82) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų²⁵ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (83) turint omenyje pakeitimų, kuriuos reikia padaryti Direktyvoje 2007/64/EB, skaičių, tikslinga ją panaikinti ir pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

²⁵ 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendras valstybių narių ir Komisijos politinis pareiškimas dėl aiškinamųjų dokumentų (OL C 369, 2011 12 17, p. 14).

I ANTRAŠTINĖ DALIS
DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias šešias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas:
- a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013²⁶ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant pagal nacionalinę teisę kredito įstaigų filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, kai tokių filialų buvimo vieta yra Sąjungoje, o jų kredito įstaigų pagrindinės buveinės yra Sąjungoje arba pagal Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsnį – už jos ribų;
 - b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 dalyje, įskaitant pagal tos direktyvos 8 straipsnį ir nacionalinę teisę tų įstaigų filialus, kai tokio filialo buvimo vieta yra Sąjungoje, o jo pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų ir tik tiek, kiek šio filialo teikiamos mokėjimo paslaugos yra susijusios su elektroninių pinigų išdavimu;
 - c) pašto žiro įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;
 - d) mokėjimo įstaigos, kaip apibrėžta šios direktyvos 4 straipsnio 4 punkte;
 - e) Europos Centrinis Bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;
 - f) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.

²⁶ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (*OL L 176, 2013 6 27, p. 1*).

2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės, reglamentuojančios mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumą ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimus bei atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugų teikimu kaip reguliariu užsiėmimu arba verslo veikla.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Sąjungoje.
- 1a. III ir IV antraštinės dalys taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra valstybėje narėje.
- 1b. III antraštinė dalis, išskyrus 38 straipsnio 1 dalies b punktą, 45 straipsnio 2 dalies e punktą, 45 straipsnio 5 dalies f punktą ir 49 straipsnį, ir IV antraštinė dalis, išskyrus 55 straipsnio 2 ir 4 dalis ir 67, 68, 72–77, 80, 82 straipsnius, taip pat taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms ne valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu.
- 1c. III antraštinė dalis, išskyrus 38 straipsnio 1 dalies b punktą, 45 straipsnio 2 dalies e punktą, 45 straipsnio 5 dalies f punktą ir 49 straipsnį, ir IV antraštinė dalis, išskyrus 55 straipsnio 2 ir 4 dalis ir 67, 68, 72 straipsnius, 74 straipsnio 1 dalį, 80, 82 straipsnius, taip pat taikomos mokėjimo operacijoms, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu.
- 1d. Valstybės narės gali visas 1b ir 1c punktuose nurodytas nuostatas arba jų dalį taikyti tuose punktuose nurodytoms mokėjimo operacijoms.
2. Valstybės narės gali netaikyti visų arba dalies šios direktyvos nuostatų Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 4–23 punktuose nurodytoms įstaigoms.

3 straipsnis
Netaikymo sritis

Ši direktyva netaikoma:

- a) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų įsikišimo;
- b) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kurį derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo pagal susitarimą įgaliojo:
 - i) mokėtojas arba gavėjas;
 - ii) mokėtojas ir gavėjas su sąlyga, kad prekybos agentas niekada neįgyja mokėjimo paslaugų vartotojo lėšų;
- c) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant jų surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;
- d) mokėjimo operacijoms, kurias sudaro neprofesionalus grynujų pinigų rinkimas ir pristatymas, vykdant veiklą, kuria nesiekama pelno, arba labdarą;
- e) paslaugoms, kai grynuosius pinigus gavėjas suteikia mokėtojui vykdant dalį mokėjimo operacijos, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas;
- f) pinigų keitimo veiklai, t. y. grynujų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;

- g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurį iš šių mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:
- i. popierinius čekius, kuriuos reglamentuoja 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencija dėl vieningo čekių įstatymo;
 - ii. popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, kurie yra reglamentuojami valstybių narių, kurios nėra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktais;
 - iii. popierinius vekselius pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;
 - iv. popierinius vekselius, panašius į nurodytus iii papunktyje, kurie yra reglamentuojami valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktais;
 - v. popierinius kuponus;
 - vi. popierinius kelionių čekius;
 - vii. popierines pašto perlaidas, kaip jas apibrėžusi Pasaulinė pašto sąjunga;
- h) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nedarant poveikio 29 straipsniui;
- i) mokėjimo operacijoms, susijusioms su prekybos vertybiniais popieriais turto tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ar kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurį atlieka h punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar turto valdymo bendrovės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;

- j) paslaugoms, kurias mokėjimo paslaugų teikėjams teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų (IT) ir ryšių tinklo suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei techninę priežiūrą;
- k) paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti tik ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:
 - i) priemonės, kuriomis suteikiama galimybė turėtojai įsigyti prekių arba paslaugų tik išdavėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išdavėju;
 - ii) priemonės, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti;
 - iii) priemonės, kurios galioja tik vienoje valstybėje narėje, kurias reglamentuoja nacionalinė arba regioninė viešosios valdžios institucija ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išdavėju.

Ta pati priemonė negali būti naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti siekiant įsigyti prekių ir paslaugų keliuose ribotuose tinkluose arba įsigyti neriboto asortimento prekių ir paslaugų;

- l) mokėjimo operacijoms, kurias vykdo elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas, kurios yra tinklo ar paslaugos abonentui teikiamų elektroninių ryšių paslaugų papildomos paslaugos ir kurios skirtos skaitmeniniam turiniui ir balsu grindžiamoms paslaugoms pirkti, nepriklausomai nuo to, kokių prietaisų naudojantis skaitmeninis turinys perkamas arba vartojamas, jei vienos mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 EUR ir įvykdoma viena iš šių sąlygų:
 - a) vieno abonto bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 200 EUR per bet kurį sąskaitos pateikimo mėnesį arba
 - b) kai abonentas iš anksto finansuoja savo sąskaitą, kurią tvarko elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas, bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 200 EUR per bet kurį kalendorinį mėnesį;
- la) mokėjimo operacijoms, kurias vykdo elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas tinklo arba paslaugų abonto atžvilgiu, kurios vykdomos iš elektroninio prietaiso arba elektroniniu prietaisu ir kurių sumos įtraukiamos į su labdaros veikla susijusią sąskaitą, su sąlyga, kad viena mokėjimo operacija neviršija 50 EUR vertės, o bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 200 EUR per mėnesį kiekvieno abonto atžvilgiu;

- lb) mokėjimo operacijoms, kurias vykdo elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas tinklo arba paslaugų abonto atžvilgiu, kurios vykdomos iš elektroninio prietaiso arba elektroniniu prietaisu ir kurių sumos įtraukiamos į su bilietų pirkimu susijusią sąskaitą, su sąlyga, kad viena mokėjimo operacija neviršija 50 EUR vertės, o bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 200 EUR per mėnesį kiekvieno abonto atžvilgiu;
- m) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita;
- n) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė;
- o) paslaugoms, susijusioms su grynujų pinigų išėmimu iš bankomatų, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar kelių kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su vartotoju, imančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, su sąlyga, kad šie paslaugų teikėjai neteikia kitų nei I priede išvardytų mokėjimo paslaugų, išskyrus 38, 41 ir 42 straipsnius, kurie atitinkamai taikomi šią paslaugą teikiantiems operatoriams.

4 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:

1. buveinės valstybė narė – viena iš toliau nurodytų:
 - i. valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė, arba
 - ii. jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
2. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;
3. mokėjimo paslauga – bet kurios I priede nurodytos rūšies veikla;
4. mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal 10 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje;
5. mokėjimo operacija – mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, susiję su operacija;
6. mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, kliringo ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;
7. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos, arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;
8. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;

9. mokėjimo paslaugų teikėjas – 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos bei pagal 27 ir 27a straipsnius išimtimi besinaudojantys juridiniai ir fiziniai asmenys;
10. sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, teikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitą, iš kurios mokėtojas nori įvykdyti konkrečią mokėjimo operaciją;
11. mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdomas veiklą, nurodytą I priedo 7 punkte;
- 11a. informavimo apie sąskaitą paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdomas veiklą, nurodytą I priedo 8 punkte;
12. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;
13. vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartį, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas su savo vykdoma prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;
14. bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuria reglamentuojamas būsimas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;
15. pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;
16. mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;
17. lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte;

18. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;
19. įskaitymo data – nurodytas laiko momentas, kuriuo naudojasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos arba į ją įskaitomas;
20. pagrindinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojamas valiutos keitimas ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;
21. autentiškumo patvirtinimas – procedūros, kurias taikydamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba konkrečios mokėjimo priemonės naudojimo teisėtumą, be kita ko, naudojant jo personalizuotus saugumo požymius;
22. griežtas kliento autentiškumo patvirtinimas – autentiškumo patvirtinimas, grindžiamas dviejų ar daugiau elementų, kurie skirstomi į žinojimo, turėjimo ir būdingumo[] kategorijas ir yra nepriklausomi, nes vieną iš jų pažeidus nesumažėja kitų patikimumas, skubiu panaudojimu, ir jo struktūra tokia, kad būtų užtikrintas autentiškumo patvirtinimo duomenų slaptumas;
- 22a. personalizuoti saugumo požymiai – personalizuotos ypatybės, kurias klientui autentiškumo patvirtinimo tikslais suteikia mokėjimo paslaugų teikėjas;
- 22b. nuotolinio mokėjimo operacija – mokėjimo operacija, inicijuota internetu arba prietaisu, kurį galima naudoti nuotoliniam ryšiui palaikyti;
- 22c. neskelbtini mokėjimo duomenys – duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo požymius, kuriuos panaudojus galima kontroliuoti mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą arba sukčiauti;
23. pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikomos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;
24. unikalus identifikatorius – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama to kito mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaita;

25. tarpininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;
26. mokėjimo priemonė – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti;
27. nuotolinio ryšio priemonė – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui tuo pat metu fiziškai nedalyvaujant;
28. patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad ji tam tikrą pageidaujamą laiką būtų prieinama ir kad ją būtų galima atgaminti nepakitusia;
29. labai maža įmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra 2003 m. gegužės 6 d. redakcijos Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;
30. darbo diena – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;
31. tiesioginis debetas – nacionalinio arba tarpvalstybinio mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu;
32. mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, inicijavimo mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu paslauga;
33. informavimo apie sąskaitas paslauga – internetinė konsoliduotos informacijos apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo vieno ar kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose turimas mokėjimo sąskaitas teikimo paslauga;

34. filialas – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklas būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;
35. grupė – grupė įmonių, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1 dalyje, 22 straipsnio 2 dalyje arba 22 straipsnio 7 dalyje, arba įmonių, apibrėžtų pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014 4 straipsnį, [5 ir 6 straipsnius], kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje, 113 straipsnio 6 dalyje arba 113 straipsnio 7 dalyje;
36. elektroninių ryšių tinklas – tinklas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB²⁷ 2 straipsnio a punkte;
37. elektroninių ryšių paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio c punkte;
38. skaitmeninis turinys – prekės ar paslaugos, kuriomis galima naudotis arba kurias galima vartoti tik techniniame prietaise, kuriamos ir pateikiamos skaitmenine forma, kuris neleidžia jokių būdu naudotis fizinėmis prekėmis ir paslaugomis ar jas vartoti;
39. mokėjimo operacijų aptarnavimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, sudarantis sutartį su gavėju mokėjimo operacijoms priimti ir apdoroti, ir kurią įvykdžius lėšos pervedamos gavėjui;
40. mokėjimo priemonių išdavimas – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojų mokėjimo priemonę mokėtojo mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti;

²⁷ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 33).

41. nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte, kai ne mažiau kaip 75 % 1 lygio kapitalo yra bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip nurodyta to reglamento 50 straipsnyje, o 2 lygio kapitalas yra lygus vienam trečdaliui 1 lygio kapitalo arba mažesnis;
42. [...]
- 42b. kelių prekės ženklų naudojimas – dviejų ar daugiau prekės ženklų naudojimas toje pačioje kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje;
- 42c. prekės ženklas – konkretus ženklas, nurodantis mokėjimo kortelių sistemą, kurioje vykdomos kortele grindžiamo mokėjimo operacijos;

**II ANTRAŠTINĖ DALIS MOKĖJIMO
PASLAUGŲ TEIKĖJAI**

1 SKYRIUS

Mokėjimo įstaigos

1 skirsnis

Bendrosios taisyklės

5 straipsnis

Prašymai išduoti leidimą

1. Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant:
 - a) veiklos programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis;
 - b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras;
 - c) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi 6 straipsnyje numatytą pradinį kapitalą;
 - d) 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų mokėjimo įstaigų atveju – priemonių, kurių pagal 9 straipsnį imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;
 - e) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka, kontrolės mechanizmai ir procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios;

- f) nustatytos procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, kuriuo atsižvelgiama į 86 straipsnyje nustatytas mokėjimo įstaigos pareigas pranešti, aprašymą;
- g) nustatyto proceso, kurio metu registruojama, stebima, fiksuojama ir ribojama prieiga prie neskelbtinų mokėjimo duomenų, aprašymą;
- h) veiklos tęstinumo tvarkos aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus nenumatytų atvejų planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;
- i) principų ir apibrėžčių, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimo statistinius duomenis, aprašymą;
- j) saugumo politikos dokumentą, įskaitant išsamų su savo mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;
- k) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006²⁸, aprašymą;
- l) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą, įskaitant, jei taikoma, numatomo tarpininkų bei filialų panaudojimo aprašymą ir jų patikrinimų ne vietoje ir vietoje, kuriuos pareiškėjas įsipareigoja atlikti bent jau kasmet, aprašymą, taip pat veiklos perdavimo išorės subjektams tvarkos aprašymą bei savo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą;

²⁸ 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas (OL L 345, 2006 12 8, p. 1).

- m) tapatybės duomenis asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 33 punkte, jų turimo kapitalo dydžius ir jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir riziką ribojantį valdymą;
- n) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, ir prireikus asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymus, kad jie yra geros reputacijos ir turi tinkamų žinių bei patirties mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;
- o) kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB, tapatybės duomenis;
- p) pareiškėjo teisinį statusą ir įstatus;
- q) pareiškėjo pagrindinės buveinės adresą.

Pateikdamas d, e, f ir l punktuose nurodytą informaciją, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

Teikiant informaciją apie j punkte nurodytas saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemones nurodoma, kaip jomis užtikrinamas aukštas techninio saugumo lygis, įskaitant programinę įrangą ir IT sistemas, kurias naudoja pareiškėjas arba įmonės, kurioms jis yra perdavęs vykdyti visas savo operacijas arba jų dalį. Tos priemonės taip pat turi apimti 86 straipsnio 1 dalyje nustatytas saugumo priemones. Tomis priemonėmis atsižvelgiama į 86 straipsnio 2 dalyje nurodytas Europos bankininkystės institucijos (EBI) gaires dėl saugumo priemonių, kai jos bus priimtos.

2. Valstybės narės reikalauja, kad prašymą išduoti leidimą arba įregistruoti teikti I priedo 7 ir 8 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas pateikiančios įmonės būtų apsidraudusios profesinės civilinės atsakomybės arba lygiaverčiu draudimu, apimančiu tas teritorijas, kuriose jos siūlo paslaugas, arba turėtų kitą panašią atsakomybės garantiją kaip leidimo gavimo arba įregistravimo sąlygą, siekiant užtikrinti, kad jos galėtų padengti savo įsipareigojimus, kaip nurodyta pagal 65, 80 ir 82 straipsnius.
3. Per vienus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo EBI parengia gaires kompetentingoms institucijoms pagal šią direktyvą dėl kriterijų, kaip nustatyti mažiausią 2 dalyje nurodyto profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba panašios garantijos piniginę sumą.

Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytas gaires EBI atsižvelgia į:

- įmonės rizikos pobūdį;
- ar įmonė teikia kitas I priede išvardytas mokėjimo paslaugas, arba ar ji vykdo kitą veiklą;
- veiklos apimtį. Įmonių, kurios pateikia prašymą išduoti leidimą teikti I priedo 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, atveju atsižvelgiama į inicijuotų operacijų vertę; įmonių, kurios pateikia prašymą įregistruoti teikti I priedo 8 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, atveju atsižvelgiama į klientų, kurie naudojami informavimo apie sąskaitas paslaugomis, skaičių.

EBI reguliariai peržiūri gaires.

4. 3 dalyje nurodyta informacija kompetentingoms institucijoms perduodama pagal 1 dalį.

5a straipsnis
Akcijų valdymo kontrolė

1. Fizinis arba juridinis asmuo, priėmęs sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyti arba dar padidinti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, mokėjimo įstaigoje, ir dėl to turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis sudarytų arba viršytų 20%, 30% ar 50%, arba tiek, kad mokėjimo įstaiga taptų jo patronuojamąja įmone, iš anksto raštu informuoja tos mokėjimo įstaigos kompetentingas institucijas apie savo ketinimą. Tai taikoma ir fiziniam arba juridiniam asmeniui, priėmusiam sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai perleisti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis nebesudarytų 20%, 30% ar 50% arba kad mokėjimo įstaiga nebebūtų jo patronuojamoji įmonė.
2. Potencialus kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įgyjantysis asmuo kompetentingai institucijai pateikia informaciją nurodydamas numatomą akcijų paketo dalies sumą bei atitinkamą informaciją, nurodytą Direktyvos 2013/36/ES 23 straipsnio 4 dalyje.
3. Tuo atveju, kai manoma, jog 2 dalyje nurodyti asmenys gali daryti neigiamą įtaką riziką ribojančiam ir patikimam įstaigos valdymui, valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos išreikštų prieštaravimą arba imtųsi kitų reikiamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti. Tokios priemonės gali apimti uždraudimus, sankcijų taikymą direktoriams ar valdytojams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamos mokėjimo įstaigos akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymą.
4. Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nevykdo įsipareigojimo teikti išankstinę informaciją, kaip nurodytą šiame straipsnyje.
5. Jeigu akcijų paketo dalis įsigyjama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokias kitas taikytinas sankcijas, nurodo, kad naudojimasis atitinkamomis balsavimo teisėmis būtų sustabdytas, atiduoti balsai būtų laikomi negaliojančiais arba būtų galima tuos balsus anuliuoti.

6 straipsnis
Pradinis kapitalas

Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2013/36/ES 12 straipsnio 2 dalyje nurodytų lėšų:

- a) jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 20 000 EUR;
- b) jeigu mokėjimo įstaiga teikia I priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 50 000 EUR;
- c) jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 125 000 EUR.

7 straipsnis
Nuosavos lėšos

- 1. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, kaip apibrėžta 4 straipsnio 41 punkte, negali būti mažesnės už sumą, reikalaujamą pagal šios direktyvos 6 arba 8 straipsnį, priklausomai nuo to, kuri iš šių sumų didesnė.
- 2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Ši dalis taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo kitą veiklą nei mokėjimo paslaugų teikimas.
- 3. Jei tenkinamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos 8 straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2013/36/ES.

8 straipsnis
Nuosavų lėšų apskaičiavimas

1. Nepaisant 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų pradiniam kapitalui, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos visą laiką turėtų nuosavas lėšas, apskaičiuotas laikantis vieno iš toliau nurodytų trijų metodų, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka:

A metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos sudaro bent 10% jos praėjusių metų pastoviųjų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje įvyksta esminių pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną mokėjimo įstaiga dar nėra baigusi visų vieno metų veiklos, reikalaujama, kad jos nuosavos lėšos sudarytų bent 10% atitinkamų pastoviųjų pridėtinių išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą.

B metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos tyra ne mažesnės už toliau nurodytų dydžių sumą, padaugintą iš 2 dalyje apibrėžto padidrinimo daugiklio k , kai mokėjimo apimtis (MA) sudaro vieną dvyliktąją bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko arba inicijavo praėjusiais metais, sumos:

- a) 4,0% MA dalies iki 5 mln. EUR
plius
- b) 2,5% MA dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR,
plius
- c) 1% MA dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR,
plius
- d) 0,5% MA dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR,
plius
- e) 0,25% MA dalies virš 250 mln. EUR.

C metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos yra ne mažesnės už atitinkamą rodiklį, apibrėžtą a punkte, padauginimą iš b punkte nustatyto padauginimo daugiklio ir vėl padauginimą iš 2 dalyje apibrėžto padidinimo daugiklio k.

a) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma:

1. palūkanų pajamų,
2. palūkanų išlaidų,
3. gautų komisinių ir kitų mokesčių, ir
4. kitų veiklos pajamų.

Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu. Pajamos iš neįprastų ir nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis išorės subjektams perduotomis paslaugomis, gali sumažinti atitinkamą rodiklį, jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas praėjusių finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praeitus finansinius metus. Tačiau pagal C metodą apskaičiuotos nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei 80% pastarųjų trejų finansinių metų atitinkamo rodiklio vidurkio. Jei nėra jokių audituotų duomenų, gali būti naudojami sąmatiniai verslo duomenys.

b) Padauginimo daugiklis yra:

- i) 10% atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR;
- ii) 8% atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR;
- iii) 6% atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR;
- iv) 3% atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR;
- v) 1,5% virš 50 mln. EUR.

2. Padidrinimo daugiklis k, naudotinas taikant B ir C metodus, yra:
- a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą;
 - b) 1, jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–5 punktuose arba 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.
3. Kompetentingos institucijos, remdamosi mokėjimo įstaigos rizikos valdymo procesu, su rizika susijusių nuostolių duomenų bazės ir vidaus kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą.

9 straipsnis
Apsaugos reikalavimai

1. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaiga, kuri teikia I priedo 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, apsaugotų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba per kitą mokėjimo paslaugų teikėją gautas visas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:
 - a) lėšos niekada negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, ne mokėjimo paslaugų vartotojų, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis ir, jei po lėšų gavimo dienos einančios darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra pristatytos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos deponuojamos atskiroje kredito įstaigos sąskaitoje arba investuojamos į saugų, likvidų mažos rizikos turtą, kaip apibrėžta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų; ir jos pagal nacionalinę teisę yra apsaugotos tų mokėjimo paslaugų vartotojų naudai tuo atveju, jei mokėjimo įstaigos kreditoriai pateiktų reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju;
 - b) lėšos apdraudžiamos pagal draudimo liudijimą ar joms taikoma kita panaši garantija, išduota draudimo bendrovės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo liudijimą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta, ir kuri išmokama tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.
2. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir tų lėšų dalis turi būti naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalyje nustatyti reikalavimai taip pat taikomi tai būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti skirtai lėšų daliai. Kai ši lėšų dalis yra kintama arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės mokėjimo įstaigoms leidžia taikyti šią dalį remdamosi pavyzdine dalimi, kuri turėtų būti naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.

10 straipsnis
Leidimo išdavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a, b, c, e ir f punktuose ir pagal 27 ir 27a straipsnius išimtimi besinaudojančius juridinius ar fizinius asmenis, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdamos teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui.
2. Leidimas išduodamas, jei kartu su prašymu pateikta informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kompetentingos institucijos, nuodugniai patikrinusios prašymą, pateikia teigiamą bendrą įvertinimą. Prieš išduodamos leidimą kompetentingos institucijos atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.
3. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę privalo turėti registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė, ir ji ten turi vykdyti bent dalį savo mokėjimo paslaugų veiklos.
4. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kurią ji patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją veiksmingas procedūras bei atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ši tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti išsamūs ir proporcingi mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.

5. Kai mokėjimo įstaiga teikia bet kurias I priedo 1–7 punktuose išvardytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą verslo veiklą, kompetentingos institucijos gali reikalauti įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti, jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar kompetentingų institucijų galimybei stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visas šioje direktyvoje nustatytas pareigas.
6. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jei, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį mokėjimo įstaigos valdymą, jos nėra įsitikinusios akcininkų arba narių, kuriems priklauso kvalifikuotosios akcijų paketo dalys, patikimumu.
7. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei tokie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
8. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios valstybės įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais mokėjimo įstaiga yra susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
9. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje, naudojantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, jeigu leidimas apima tokias paslaugas.

11 straipsnis
Pranešimas apie sprendimą

Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas buvo neišsamus, per tris mėnesius po to, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentingos institucijos praneša pareiškėjui, ar leidimas išduotas, ar atsisakyta jį išduoti. Atsisakius išduoti leidimą, visada nurodomos atsisakymo priežastys.

12 straipsnis
Leidimo panaikinimas

1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik vienu ar keliais iš toliau nurodytų atvejų, jei įstaiga:
 - a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;
 - b) gavo leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
 - c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų arba neinformuoja kompetentingos institucijos apie šiuo atžvilgiu svarbius pokyčius;
 - d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui arba pasitikėjimui ja;
 - e) atitinka vieną ar daugiau kitų aplinkybių, dėl kurių nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą.
2. Bet kuriuo atveju nurodomos leidimo panaikinimo priežastys ir apie tai informuojami susiję asmenys.
3. Apie leidimo panaikinimą skelbiama viešai, taip pat 13 bei 14 straipsniuose nurodytuose registruose.

13 straipsnis
Registravimas buveinės valstybėje narėje

Valstybės narės įsteigia leidimus turinčių mokėjimo įstaigų ir jų tarpininkų, taip pat pagal 27 ir 27a straipsnius išimtimi besinaudojančių fizinių bei juridinių asmenų ir 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų įstaigų, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę, viešąjį registrą. Mokėjimo įstaigų filialai įregistruojami buveinės valstybės narės registre, jei jie teikia paslaugas valstybėje narėje, kuri nėra jų buveinės valstybė narė. Pranešus jų kompetentingoms institucijoms, jos įregistruojamos buveinės valstybės narės registre.

Tame registre nurodomos mokėjimo paslaugos, kurioms teikti yra išduotas leidimas mokėjimo įstaigai arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Leidimus turinčios mokėjimo įstaigos registre nurodomos atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, kurie buvo įregistruoti pagal 27 ir 27a straipsnius. Šis registras prieinamas visuomenei susipažinti, pasiekiamas internetu ir neatidėliojant atnaujinamas.

14 straipsnis
EBI registras

1. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie visus pagal 10 straipsnį suteiktus leidimus, apie visus pagal 27 ir 27a straipsnius išimtimi besinaudojančius fizinius ar juridinius asmenis ir apie 2 straipsnio 3 dalyje nurodytas įstaigas, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę.
2. EBI savo interneto svetainėje paskelbia ir reguliariai atnaušina 1 dalyje nurodytų subjektų pavadinimų (vardų, pavardžių) sąrašą.
3. 2 dalyje nurodytame sąrašė išskiriami tie fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie naudojami išimtimi pagal 27 ir 27a straipsnius.
4. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie visus leidimo panaikinimo ir visus išimčių pagal 27 ir 27a straipsnius panaikinimo atvejus, kartu nurodydamos tokio panaikinimo priežastis.

15 straipsnis
Leidimo išsaugojimas

Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia pagal 5 straipsnį pateiktos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

16 straipsnis
Apskaita ir teisės aktų nustatytas auditas

1. Mokėjimo įstaigoms *mutatis mutandis* taikoma Direktyva 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvos 83/349/EEB bei 86/635/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002²⁹.
2. Mokėjimo įstaigų metines finansines ataskaitas ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas audituoja teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimties pagal Direktyvą 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvas 83/349/EEB bei 86/635/EEB.
3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą apskaitos informaciją apie mokėjimo paslaugas ir 17 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Šią išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonė.
4. Direktyvos 2013/36/ES 63 straipsnyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* taikomos teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems auditoriams arba audito įmonėms, atliekančioms mokėjimo įstaigų vykdomos mokėjimo paslaugų veiklos auditą.

²⁹ 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).

17 straipsnis

Veikla

1. Be mokėjimo paslaugų teikimo mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:
 - a) teikti operacijų ir glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir saugoti ir tvarkyti duomenis;
 - b) valdyti mokėjimo sistemas, nedarant poveikio 29 straipsniui;
 - c) vykdyti veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomus Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus.
2. Kai mokėjimo įstaigos teikia vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, jos gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, skirtas išimtinai mokėjimo operacijoms.
3. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 dalyje.

4. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis I priedo 4 arba 5 punkte, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei laikomasi šių sąlygų:
- a) kreditas yra papildoma priemonė ir suteiktas tik mokėjimo operacijai įvykdyti;
 - b) nepaisant nacionalinių taisyklių dėl kredito suteikimo kredito kortelėmis, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 10 straipsnio 9 dalį ir 26 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per trumpą laikotarpį, kuris jokia būdu negali būti ilgesnis nei 12 mėnesių;
 - c) toks kreditas nėra suteikiamas iš mokėjimo operacijai vykdyti gautų ar laikomų lėšų ir
 - d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, priežiūros institucijų nuomone, bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą.
5. Mokėjimo įstaigos negali vykdyti indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje.
6. Ši direktyva neturi poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/48/EB³⁰ arba kitiems susijusiems Sąjungos teisės aktams ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Sąjungos teisei.

³⁰ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinti Direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

2 SKIRSNIS

KITI REIKALAVIMAI

18 straipsnis

Tarpininkų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimas

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:
 - a) tarpininko pavadinimą ir adresą;
 - b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkas naudos, kad įvykdytų pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB, aprašymą, kuris turi būti atnaujinamas visais atvejais, kai iš esmės pakeičiami pirminiame pranešime pateikti duomenys;
 - c) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko valdymą ir už tarpininkus, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, tapatybės duomenis bei įrodymą, kad jie yra kompetentingi ir tinkami asmenys;
 - d) mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugas, kurias teikti įgaliojamas tarpininkas, ir
 - e) tarpininko unikalų identifikavimo kodą arba numerį, jei taikoma.

2. Per du mėnesius nuo 1 dalies a–e punktuose nurodytos informacijos gavimo kompetentinga institucija praneša mokėjimo įstaigai, ar tarpininkas yra įregistruotas 13 straipsnyje nurodytame registre. Kai tarpininkai įregistruojami 13 straipsnyje nurodytame registre, jie gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas.
3. Prieš įrašydamos tarpininką į registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad joms pateikta informacija yra neteisinga, imasi papildomų veiksmų informacijai patikrinti.
4. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad pagal 1 dalį joms pateikta informacija yra teisinga, jos atsisako tarpininką įrašyti į 13 straipsnyje numatytą registrą ir apie tai informuoja mokėjimo įstaigą.
5. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką arba įsteigusi filialą, ji privalo laikytis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.
6. [...]
7. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą išorės subjektui, ji apie tai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

Svarbios veiklos funkcijos, įskaitant IT sistemų ir modulių įsigijimą, negali būti perduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų galimybes stebėti ir atsekti, kaip mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų pareigų.

Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo leidimo reikalavimų pagal šią antraštinę dalį arba kitų pareigų pagal šią direktyvą arba būtų pakenkta jos finansinei veiklai arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų patikimumui ar tęstinumui. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų:

- a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės;
- b) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir pareigos jų atžvilgiu pagal šią direktyvą;
- c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga turi laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas pagal šią antraštinę dalį arba kad ji išsaugotų tą leidimą;
- d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas.

- 8. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai apie tokį faktą informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.
- 9. Mokėjimo įstaigos savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas nepagrįstai nedelsdamos informuoja apie pokyčius, susijusius su tarpininkų, įskaitant papildomus tarpininkus, arba išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimu. Taikoma 2–4 dalyse nustatyta tvarka.

19 straipsnis

Atsakomybė

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos būtų atsakingos už užtikrinimą, kad mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkiami tarpininkai ar filialai nuolat laikytųsi šioje direktyvoje išdėstytų nuostatų.
- 1a. Valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiąsias šalis veiklos funkcijoms vykdyti, tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šių direktyvos reikalavimų.
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos liktų visiškai atsakingos už visus savo darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.

20 straipsnis

Įrašų saugojimas

Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus šios antraštinės dalies tikslais bent penkerius metus, nedarant poveikio Direktyvai 2005/60/EB ar kitiems atitinkamiems Sąjungos teisės aktams.

3 SKIRSNIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR PRIEŽIŪRA

21 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už riziką ribojančią mokėjimo įstaigų priežiūrą, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionalinės teisės aktuose šiuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus.

Kompetentingos institucijos užtikrina nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir vengia interesų konflikto. Nedarant poveikio pirmai pastraipai, mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto žiro įstaigos negali būti paskirtos kompetentingomis institucijomis.

Valstybės narės apie tai informuoja Komisiją.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus.
3. Jeigu šioje antraštinėje dalyje numatytiems klausimams spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti savo atitinkamas pareigas. Tai taikoma ir tais atvejais, kai institucijos, kompetentingos spręsti šioje antraštinėje dalyje numatytus klausimus, nėra kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą.

4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
5. Pagal 1 dalį negalima daryti prielaidos, kad kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti mokėjimo įstaigų veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimas, ir veiklą, nurodytą 17 straipsnio 1 dalies a punkte.

22 straipsnis

Priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, ar nuolat laikomasi šios antraštinės dalies, būtų proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į mokėjimo įstaigų patiriamą riziką.

Siekiant patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies, kompetentingos institucijos turi teisę imtis šių veiksmų, visų pirma:
 - a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebint, ar laikomasi reikalavimų;
 - b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, ar bet kurio išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, būstinėje;
 - c) teikti rekomendacijas, gaires ir atitinkamais atvejais nustatyti privalomas administracines nuostatas;
 - d) panaikinti leidimą 12 straipsnyje nurodytais atvejais.
2. Nedarant poveikio leidimų panaikinimo procedūroms ir baudžiamosios teisės nuostatoms, valstybės narės nustato, kad jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios iš tikrųjų kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti nuobaudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis.

3. Nepaisant 6 straipsnyje, 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė imtis šio straipsnio 1 dalyje apibūdintų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas kapitalas mokėjimo paslaugoms teikti, visų pirma kai mokėjimo įstaigos vykdoma veikla, kuri nėra mokėjimo paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.

23 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, dirbantys arba dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai įsipareigotų saugoti profesinę paslaptį, nedarant poveikio atvejams, kai taikoma baudžiamoji teisė.
2. Siekiant užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 25 straipsnį griežtai laikomasi profesinės paslapties saugojimo reikalavimų.
3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos *mutatis mutandis* į Direktyvos 2013/36/ES 53–61 straipsnius.

24 straipsnis

Teisė kreiptis į teismus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai mokėjimo įstaigos atžvilgiu laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų, galėtų būti ginčijami teismuose.
2. 1 dalis taip pat taikoma neveikimo atvejais.

25 straipsnis
Keitimasis informacija

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir atitinkamais atvejais su Europos Centrinio Banku bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, EBI ir kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:
 - a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą;
 - b) Europos Centrinio Banku ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą;
 - c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą, Direktyvą 2005/60/EB ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus kitus Sąjungos teisės aktus, pavyzdžiui, teisės aktus, taikomus pinigų plovimui ir teroristų finansavimui;
 - d) EBI, kaip institucija, prisidedančia prie nuoseklaus ir darnaus priežiūros mechanizmų veikimo, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 1 straipsnio 5 dalies a punkte.

25a straipsnis

Skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad tam tikru klausimu 25, 26, 26a, 26b ir 26c straipsniuose nurodytas tarpvalstybinis bendradarbiavimas su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis neatitinka tuose straipsniuose nustatytų atitinkamų sąlygų, ji gali tą klausimą perduoti svarstyti EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.
2. Kai EBI veikia pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, ji nepagrįstai nedelsdama priima sprendimą pagal 19 straipsnio 3 dalį. EBI taip pat gali padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti susitarimą savo iniciatyva pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Bet kuriuo atveju susijusios kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal to reglamento 19 straipsnį.

26 straipsnis

Prašymas pasinaudoti įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas

1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą teikti mokėjimo paslaugas ne savo buveinės, o kitoje valstybėje narėje pasinaudodama įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:
 - a) mokėjimo įstaigos pavadinimą, adresą ir leidimo numerį, jei taikoma;
 - b) valstybę (-es) narę (-es), kurioje (-iose) ji ketina vykdyti veiklą;
 - c) mokėjimo paslaugą (-as), kuri (-ios) bus teikiamos;
 - d) jei mokėjimo įstaiga ketina pasitelkti tarpininką – 18 straipsnio 1 dalies a–e punktuose išvardytą informaciją;
 - e) jei mokėjimo įstaiga ketina pasitelkti filialą – 5 straipsnio 1 dalies b ir e punktuose išvardytą informaciją apie mokėjimo paslaugų veiklą priimančiosios valstybės narės teritorijoje, filialo organizacinės struktūros aprašymą ir už filialo valdymą atsakingų asmenų tapatybės duomenis;

Tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga ketina mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas perduoti išorės subjektams priimančiosios valstybės narės teritorijoje, ji apie tai informuoja kompetentingas institucijas savo buveinės valstybėje narėje.
- 1a. Gavusios visą 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per vieną mėnesį pateikia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Gavusios informaciją iš buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos per vieną mėnesį ją įvertina ir buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia atitinkamą informaciją, susijusią su atitinkamos mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas pasinaudojant įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas visų pirma apie visas pagrįstas priežastis susirūpinti dėl ketinimo pasitelkti tarpininką arba įsteigti filialą, dėl pinigų plovimo arba teroristų finansavimo, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/60/EB.

Jei buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos neatsižvelgia į priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimą, jos pastarosioms pateikia jų sprendimą pagrindžiančias priežastis.

Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimas, visų pirma atsižvelgus į priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų pateiktą informaciją, yra nepalankus, jos atsisako įregistruoti tarpininką arba filialą arba panaikina jau esamą registraciją.

- 1b. Gavusios 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per tris mėnesius praneša apie savo sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir mokėjimo įstaigai.

Kai tarpininkas arba filialas įregistruojamas 13 straipsnyje nurodytame registre, jis gali pradėti vykdyti veiklą atitinkamoje (-ose) priimančiojoje (-iosiose) valstybėje (-ėse) narėje (-ėse).

Mokėjimo įstaiga praneša buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms datą, kurią jos pradeda vykdyti veiklą per tarpininką ar filialą atitinkamoje (-ose) priimančiojoje (-iosiose) valstybėje (-ėse) narėje (-ėse). Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie tai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas.

- 1c. Mokėjimo įstaigos nepagrįstai nedelsdamos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visus svarbius pagal 1 dalį pateiktos informacijos pasikeitimus, be kita ko, apie papildomus tarpininkus, filialus ar išorės subjektus, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, valstybėse narėse, kuriose jos vykdo veiklą. Taikoma 1a ir 1b dalyse nustatyta tvarka.
2. [...]
3. [...]
4. [...]
5. [...]
6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodyto buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šį straipsnį sistemą. Techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo pranešant apie tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodas, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir aiškinimas, įskaitant bendrą terminiją ir standartinius pranešimo šablonus siekiant užtikrinti pranešimų teikimo proceso nuoseklumą ir efektyvumą.
- EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip (*įrašyti datą*) [... per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].
7. [...]
8. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 6 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

Įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas besinaudojančių mokėjimo įstaigų priežiūra

1. Siekdamos kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos tarpininkui arba filialui taikyti kontrolės priemonės ir imtis reikiamų veiksmų, numatytų šioje antraštinėje dalyje ir nacionalinės teisės aktų nuostatomis, priimtomis pagal III ir IV antraštines dalis, laikantis 89 straipsnio 3 dalies, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

Bendradarbiaudamos, kaip numatyta pirmoje pastraipoje, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kada jos ketina atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Tačiau buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos įstaigos patikrinimus vietoje.

2. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, turinčios tarpininkų arba filialų jų teritorijose, joms periodiškai teiktų ataskaitas dėl jų teritorijose vykdomos veiklos.

Tokias ataskaitas teikti reikalaujama informavimo arba statistikos tikslais ir, kiek tai susiję su tarpininkų ir filialų vykdoma mokėjimo paslaugų veikla remiantis įsisteigimo teise, siekiant stebėti, kaip laikomasi pagal III ir IV antraštines dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų. Joms taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 23 straipsnyje.

3. Kompetentingos institucijos pateikia viena kitai visą esminę ir (arba) svarbią informaciją, visų pirma tarpininko arba filialo įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju, taip pat įvykdytų naudojantis laisve teikti paslaugas. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos gavusios prašymą perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva perduoda visą esminę informaciją, be kita ko, informaciją apie tai, kaip mokėjimo įstaiga laikosi 10 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų.
4. [...]
5. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, jų teritorijoje vykdančios veiklą per tarpininkus remdamosi įsisteigimo teise, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą savo teritorijoje siekiant užtikrinti tinkamą ryšių palaikymą ir informacijos teikimą apie tai, kaip laikomasi III ir IV antraštinių dalių, nedarant poveikio nuostatomis dėl pinigų plovimo ir kovos su teroristų finansavimu, ir sudaryti palankesnes sąlygas buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingoms institucijoms vykdyti priežiūrą, be kita ko, gavus prašymą pateikti kompetentingoms institucijoms dokumentus ir informaciją.
6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose pateikiami aplinkybių, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą pagal 5 dalį, nustatymo kriterijai ir nurodoma, kokios turėtų būti pagrindinių kontaktinių punktų funkcijos. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per vienus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
7. Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti 6 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šią antraštinę dalį sistemą, taip pat siekiant stebėti, kaip laikomasi pagal III ir IV antraštinės dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų. Techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo prižiūrint tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma informacijos, kuria keičiamasi, aprėptis ir traktavimas, siekiant užtikrinti mokėjimo įstaigų, tarpvalstybiniu mastu teikiančių mokėjimo paslaugas, priežiūros nuoseklumą ir efektyvumą.

Techninių reguliavimo standartų projektuose taip pat patikslinamos buveinės valstybių narių iš mokėjimo įstaigų pagal 2 dalį prašomų ataskaitų dėl jų teritorijose vykdomos mokėjimo paslaugų veiklos teikimo priemonės ir detalės, be kita ko, tokių ataskaitų teikimo dažnumas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip (įrašyti datą) [... per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti 8 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

Reikalavimų nesilaikymo atveju taikomos priemonės, įskaitant prevencines priemones

1. Nedarant poveikio buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų atsakomybei, kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad jos teritorijoje tarpininkų arba filialų turinti mokėjimo įstaiga nesilaiko šios antraštinės dalies nuostatų ir pagal III arba IV antraštinę dalį priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų, ji nedelsdama apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Įvertinusi gautą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių siekdama užtikrinti, kad atitinkama mokėjimo įstaiga nebepažeistų reikalavimų. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša apie tas priemones priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

- 1a. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę mokėjimo paslaugų vartotojų kolektyviniams interesams priimančiojoje valstybėje narėje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali imtis prevencinių priemonių, vykstant tarpvalstybiniam kompetentingų institucijų bendradarbiavimui ir kol buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imsis priemonių, kaip išdėstyta 26a straipsnyje.
2. Visos prevencinės priemonės pagal 1a dalį yra tinkamos ir proporcingos jų tikslui – apsaugoti nuo rimtos grėsmės, kylančios kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje. Jos neturi suteikti pranašumo mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams priimančiojoje valstybėje narėje, palyginti su mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojais kitose valstybėse narėse.

Šios priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant, arba padedant EBI ar su ja bendradarbiaujant, kaip numatyta 25a straipsnio 1 dalyje.

3. Buveinės valstybės narės ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, Komisijai ir EBI iš anksto pranešama, kai tai suderinama su kritine situacija, kurią priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pašalinti, ir bet kuriuo atveju nepagrįstai nedelsiant, apie prevencines priemones, kurių imtasi pagal 1a dalį, ir jų pagrindimą.

26c straipsnis

Priežastys ir pranešimas

1. Visos priemonės, kurių imamasi pagal 22, 26, 26a arba 26b straipsnius, apimančios nuobaudas arba naudojimosi laisve teikti paslaugas ar įsisteigimo laisve apribojimus, tinkamai pagrindžiamos ir apie jas pranešama atitinkamai mokėjimo įstaigai.
2. 26–26b straipsniais nedaroma poveikio kompetentingų institucijų pareigoms pagal Direktyvą 2005/60/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1781/2006, visų pirma pagal Direktyvos 2005/60/EB 37 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1781/2006 15 straipsnio 3 dalį, prižiūrėti ar stebėti, kaip laikomasi tuose aktuose nustatytų reikalavimų.

4 SKIRSNIS

IŠIMTIS

27 straipsnis

Sąlygos

1. Valstybės narės gali netaikyti arba leisti savo kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1–3 skirsniuose, išskyrus 13, 14, 21, 23, 24 ir 25 straipsnius, nustatytos procedūros ir sąlygų fiziniams arba juridiniams asmenims, teikiantiems mokėjimo paslaugas, išvardytas I priedo 1–6 punktuose, kai:
 - a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų visos vertės vidurkis neviršija valstybės narės nustatytos ribos, tačiau bet kuriuo atveju yra ne didesnis kaip 3 mln. EUR per mėnesį. Šis reikalavimas įvertinamas atsižvelgiant į jo verslo plane numatytą mokėjimo operacijų bendrą sumą, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą, ir
 - b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.
2. Reikalaujama, kad visų pagal 1 dalį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau 10 straipsnio 9 dalis, 26, 26a ir 26b straipsniai jiems netaikomi.
4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad kiekvienas pagal šio straipsnio 1 dalį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikrą 17 straipsnyje nurodytą veiklą.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su toje dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos 1, 2 ar 4 dalyse nustatytos sąlygos, atitinkami asmenys paprašo leidimo per 30 kalendorinių dienų 10 straipsnyje nurodyta tvarka.

27a straipsnis

Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai

1. Fiziniai ar juridiniai asmenys, teikiantys I priedo 8 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, atleidžiami nuo 1 ir 2 skirsniuose išdėstytos procedūros ir sąlygų, išskyrus 5 straipsnio 1 dalies a, b, e–h, j, l, n, p ir q punktus ir 2 dalį, 13 ir 14 straipsnius, taikymo. 3 skirsnis taikomas, išskyrus 22 straipsnio 3 dalį.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau jiems netaikomos III ir IV antraštinės dalys, išskyrus 38, 45 straipsnius, kai taikytina, 59, 61 ir 85–87a straipsnius.

28 straipsnis

Pranešimas ir informavimas

Jei valstybė narė pasinaudoja 27 straipsnyje numatyta išimtimi, ji apie savo sprendimą praneša Komisijai ne vėliau kaip [įrašyti datą (galutinę perkėlimo į nacionalinę teisę datą)] ir nedelsdama praneša Komisijai apie visus vėlesnius pokyčius. Be to, valstybė narė praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų skaičių ir kasmet – įvykdytų mokėjimo operacijų visą vertę kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenimis, kaip nurodyta 27 straipsnio 1 dalies a punkte.

2 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

29 straipsnis

Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos ir kad tos taisyklės nevaržytų šios teisės daugiau nei būtina siekiant apsaugoti nuo konkrečios rizikos, pvz., atsiskaitymo, veiklos bei verslo rizikos, ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.

Mokėjimo sistemos mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali nustatyti nei vieno iš šių reikalavimų:

- a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių;
- b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su dalyvių teisėmis, pareigomis ir teisėmis į turtą; arba
- c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.

2. 1 dalis netaikoma:

- a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms arba
- b) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei.

3. 2 dalies a punkto tikslais valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai leidimą turintis arba registruotas mokėjimo paslaugų teikėjas prašo nustatytos mokėjimo sistemos dalyvio, teikiančio su tokia sistema susijusias paslaugas, suteikti teisę naudotis tokiomis paslaugomis, pastarasis sprendimą dėl prašymo priimtų nediskriminuodamas.

Nustatytos mokėjimo sistemos dalyvio sprendimas atmesti pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą deramai pagrindžiamas.

29a straipsnis

Teisė naudotis kredito įstaigoje tvarkomomis sąskaitomis

Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai leidimą turintys arba registruoti mokėjimo paslaugų teikėjai prašo kredito įstaigos suteikti teisę naudotis mokėjimo sąskaitomis, sprendimą dėl prašymo kredito įstaiga priima nediskriminuodama.

Kredito įstaigos sprendimas atmesti pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą deramai pagrindžiamas.

30 straipsnis

Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas ir pareiga pranešti

1. Valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ar kurių atžvilgiu aiškiai nenumatyta, kad jiems ši direktyva netaikoma, teikti mokėjimo paslaugas.
2. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys 3 straipsnio k punkto i ir ii papunkčiuose nurodytą veiklą, kai ją vykdant per pastaruosius 12 mėn. įvykdytų mokėjimo operacijų visos vertės vidurkis viršija 1 mln. EUR sumą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms, kuriame pateiktų siūlomų paslaugų aprašymą ir nurodytų 3 straipsnio k punkto i ir ii papunkčiuose nurodytą išimtį, pagal kurią ta veikla laikoma vykdoma.
3. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys 3 straipsnio l, la ir lb punktuose nurodytą veiklą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms ir kad tie paslaugų teikėjai kompetentingoms institucijoms pateiktų metinę audito nuomonę, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis 3 straipsnio l, la ir lb punktuose nustatytų ribų.
- 3a. Neatsižvelgiant į 1 dalį, kompetentingos institucijos informuoja EBI apie paslaugas, apie kurias pranešta pagal 2 ir 3 dalis, nurodydamos, pagal kurią išimtį tos paslaugos teikiamos.
4. Paslaugų, apie kurias pranešta pagal 2 ir 3 dalis, aprašymas yra skelbiamas viešai 13 straipsnyje numatytame registre ir EBI interneto svetainėje pagal 14 straipsnį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGŲ SKAIDRUMAS IR
INFORMAVIMO REIKALAVIMAI

1 SKYRIUS

Bendrosios taisyklės

31 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurias jos apima. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos labai mažoms įmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.
3. Ši direktyva neturi poveikio Direktyvai 2008/48/EB arba kitiems atitinkamiems Sąjungos teisės aktams ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Sąjungos teisei.

32 straipsnis

Kitos Sąjungos teisės aktų nuostatos

Šios antraštinės dalies nuostatos neturi poveikio Sąjungos teisės aktams, apimantiems papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo.

Tačiau tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų informavimo reikalavimų, išskyrus tos dalies 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomi šios direktyvos 37, 38, 44 ir 45 straipsniai.

33 straipsnis

Mokesčiai už informavimą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų vartotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje.
3. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 2 dalį, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines sąnaudas.

34 straipsnis

Su informavimo reikalavimais susijusi įrodinėjimo pareiga

Valstybės narės nustato, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui ir kad jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.

35 straipsnis

Nuo informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata, taikoma mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, nevirsijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba, arba kuriose laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma bet kuriuo metu, atvejais:
 - a) nukrypstant nuo 44, 45 ir 49 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojui tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą pagrįstam sprendimui priimti, taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita 45 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis;
 - b) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 47 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pasiūlyti bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje;

- c) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 50 ir 51 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją:
- i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų kelių tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas su tokia nuoroda susipažinti;
 - ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pateikti i papunktyje nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojai galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą.
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Valstybės narės gali padidinti tas sumas išankstinio mokėjimo priemonėms iki 500 EUR.

2 SKYRIUS

Vieno mokėjimo operacijos

36 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.
2. Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vieno mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygas susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.

37 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo vieno mokėjimo operacijos sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas lengvai prieinamu būdu sudarytų mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę susipažinti su 38 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, valstybine kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.

2. Jei sutartis dėl vieno mokėjimo paslaugos sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, įvykdžius mokėjimo operaciją.
3. Pareigos pagal šio straipsnio 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus sutarties dėl vieno mokėjimo paslaugos projekto kopiją arba mokėjimo nurodymo projektą, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 38 straipsnyje.

38 straipsnis

Informacija ir sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas arba sudarytos sąlygos su jomis susipažinti:
 - a) informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;
 - b) maksimali mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmė;
 - c) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymas;
 - d) kai taikytina, faktinis arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai mokėjimo paslaugų vartotojui pateiktų aiškią ir išsamią informaciją apie siūlomą paslaugą ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo pavadinimą, jo pagrindinės buveinės geografinį adresą ir atitinkamais atvejais jo tarpininko ar filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinį adresą, ir kitus adresus, įskaitant elektroninio pašto adresą, kurį galima naudoti ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju palaikyti, arba sudarytų sąlygas su ja susipažinti.
3. Atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojui sudaromos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 45 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ir sąlygomis.

39 straipsnis

Mokėtojai ir gavėjai teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas

Tais atvejais, kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, tas mokėjimo paslaugų teikėjas, be 38 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų, mokėtojai ir gavėjai iš karto po inicijavimo pateikia šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- a) patvirtinimą, kad mokėjimo nurodymas sėkmingai perduotas mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;
- b) nuorodą, pagal kurią mokėtojas ir gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją, o atitinkamais atvejais gavėjas – nustatyti mokėtoją, ir visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- c) mokėjimo operacijos sumą;
- d) kai taikytina, visų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui mokėtinų mokesčių už operaciją sumą, ir, kai taikytina, jos išskaidymą.

40 straipsnis

Mokėtojui ir mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas

Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, jis pateikia mokėtojui ir sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui operacijos nuorodą.

41 straipsnis

Mokėtojui teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą

Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 37 straipsnio 1 dalyje, mokėtojui nedelsdamas pateikia šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
- b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo nurodyme naudota valiuta;
- c) visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą;
- d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodyto pagal 38 straipsnio 1 dalies d punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
- e) mokėjimo nurodymo gavimo datą.

42 straipsnis

Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija

Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 37 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas pateikia visus šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją, o atitinkamais atvejais ir mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;
- c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumos išskaidymą;
- d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
- e) įskaitymo į sąskaitą datą.

3 SKYRIUS

Bendrosios sutartys

43 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurias apima bendroji sutartis.

44 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo bendrąją sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną suteiktų mokėjimo paslaugų vartotojui 45 straipsnyje nurodytą informaciją ir praneštų apie jame nurodytas sąlygas. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, valstybine kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, sudarius bendrąją sutartį.
3. Pareigos pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 45 straipsnyje, kopiją.

45 straipsnis
Informacija ir sąlygos

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas:

1. dėl mokėjimo paslaugų teikėjo:
 - a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinės buveinės geografinis adresas ir atitinkamais atvejais jo tarpininko ar filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinis adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kurį galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju palaikyti;
 - b) atitinkamų priežiūros institucijų ir 13 straipsnyje numatyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės;
2. dėl naudojimosi mokėjimo paslaugomis:
 - a) mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, pagrindinių savybių aprašymas;
 - b) informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;
 - c) sutikimo inicijuoti arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 57 ir 71 straipsnius forma bei procedūra;
 - d) nuoroda į mokėjimo nurodymo gavimo momentą, kaip nurodyta 69 straipsnyje, ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo nurodymas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);
 - e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė;

- f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų išlaidų ribų pagal 60 straipsnio 1 dalį;
- g) kelių prekės ženklų kortele grindžiamo mokėjimo priemonių atveju – teisė pasirinkti konkretų prekės ženklą iš išdavėjo siūlomų prekių ženklų prieš mokėjimo priemonės išdavimą ir pakeisti šį pasirinktą prioritetą pardavimo vietoje;

3. dėl mokesčių, palūkanų ir valiutos keitimo kursų:

- a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai, įskaitant mokesčius, susijusius su informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymas;
- b) kai taikytina, taikomos palūkanų normos ir valiutos keitimo kursai arba, jei taikomos pagrindinės palūkanų normos ir pagrindiniai valiutos keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių pagrindinių palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas;
- c) jei susitarta, nedelsiant taikomos pasikeitusios pagrindinės palūkanų normos ar valiutos keitimo kursai bei su šiais pasikeitimas susiję informavimo reikalavimai pagal 47 straipsnio 2 dalį;

4. dėl ryšių palaikymo:

- a) kai taikytina, ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo įrangai ir programinei įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti pagal šią direktyvą;
- b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdas ir dažnumas;

- c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniams santykiams;
- d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją bei pranešimus apie sąlygas pagal 46 straipsnį;

5. dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių:

- a) kai taikytina, veiksmų, kurių turi imtis mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 61 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas;
- aa) saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja klientą apie įtariamą arba faktinį sukčiavimą arba grėsmes saugumui;
- b) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 60 straipsnį;
- c) mokėtojo atsakomybė pagal 66 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;
- d) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją pagal 63 straipsnį, taip pat mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas pagal 65 straipsnį;
- e) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų inicijavimą arba vykdymą pagal 80 straipsnį;
- f) grąžinimo pagal 67 ir 68 straipsnius sąlygos;

6. dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo:
- a) jei susitarta, informacija, kad bus laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 47 straipsnį, jeigu iki siūlomos jų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui jis nepraneš, kad su jais nesutinka;
 - b) sutarties galiojimo trukmė;
 - c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir visi susitarimai, susiję su nutraukimu pagal 47 straipsnio 1 dalį ir 48 straipsnį;
7. dėl teisių gynimo:
- a) sutartinė sąlyga dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir (arba) kompetentingų teismų;
 - b) neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūros, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 88–91 straipsnius.

46 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sąlygos

1. Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir 45 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas popierine forma ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

47 straipsnis

Bendrosios sutarties sąlygų pakeitimai

1. Visus bendrosios sutarties bei 45 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo dienos. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali sutikti su pakeitimais arba juos atmesti iki siūlomos jų įsigaliojimo dienos.

Atitinkamais atvejais pagal 45 straipsnio 6 dalies a punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su šiais pakeitimais, jeigu jis iki jų siūlomos įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją, kad tuo atveju, jei jis atmestų minėtus pakeitimus, jis turi teisę nutraukti bendrąją sutartį nemokėdamas jokių mokesčių nuo tos dienos, kurią būtų pradėtas taikyti pakeitimas.

2. Palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant ir be įspėjimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai grindžiami pagrindinėmis palūkanų normomis ar pagrindiniais valiutos keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 45 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie bet kokią palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys konkrečiai susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutų keitimo kursų pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojams, gali būti taikomi be įspėjimo.
3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.

48 straipsnis

Nutraukimas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl įspėjimo pateikimo laikotarpio. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.
2. Nutraukdamas bendrąją sutartį, sudarytą konkrečiam ilgesniam nei 12 mėnesių ar neapibrėžtam laikotarpiui, praėjus 12 mėnesių mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių. Visais kitais atvejais sutarties nutraukimo mokesčiai turi būti pagrįsti ir atitikti sąnaudas.
3. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje.
4. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamus mokesčius mokėjimo paslaugų vartotojas moka tik proporcingai iki sutarties nutraukimo dienos. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.
5. Šio straipsnio nuostatos neturi poveikio valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriais reglamentuojamos šalių teisės pareikšti, kad bendroji sutartis yra negaliojanti ar niekinė.
6. Valstybės narės gali nustatyti palankesnes nuostatas mokėjimo paslaugų vartotojams.

49 straipsnis

Informacija prieš vykdant atskiras mokėjimo operacijas

Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo prašymu dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos suteikia aiškią informaciją apie maksimalų vykdymo laiką ir mokesčius, kuriuos mokėtojas turi sumokėti, bei atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų išskaidymą.

50 straipsnis

Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo sąskaitos, arba kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 44 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme naudota valiuta;
 - c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir jos išskaidymą, kai taikytina, arba mokėtojo mokamas palūkanas;
 - d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
 - e) nurašymo iš sąskaitos datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.
2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai ne rečiau kaip kartą per mėnesį ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją patvaria forma.

51 straipsnis

Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 44 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
 - c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir jos išskaidymą, kai taikytina, arba gavėjo mokamas palūkanas;
 - d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
 - e) įskaitymo į sąskaitą datą.
2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai ne rečiau kaip kartą per mėnesį ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją patvaria forma.

4 SKYRIUS

Bendros nuostatos

52 straipsnis

Valiuta ir valiutos perskaičiavimas

1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos inicijavimo ir jeigu ši valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojai siūlanti šalis mokėtojai nurodo visus mokesčius ir valiutos keitimo kursą, kuris turi būti taikomas perskaičiuojant mokėjimo operacijos valiutą.

Mokėtojas sutinka, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama šiuo pagrindu.

53 straipsnis

Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas

1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.
2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja mokesčio, ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISĖS IR PAREIGOS, SUSIJUSIOS SU MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMU IR NAUDOJIMU

1 SKYRIUS

BENDROS NUOSTATOS

54 straipsnis

Taikymo sritis

1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 55 straipsnio 1 dalies, 57 straipsnio 3 dalies, 64, 66, 67, 68, 71 ir 80 straipsnių. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat gali susitarti dėl kitokio laikotarpio, nei nustatyta 63 straipsnyje.
2. Valstybės narės gali numatyti, kad 91 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos labai mažoms įmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.
4. Šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvai 2008/48/EB arba kitiems atitinkamiems Sąjungos ar nacionalinės teisės aktams, susijusiems su kredito suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Sąjungos teisei.

55 straipsnis
Taikomi mokesčiai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 70 straipsnio 1 dalyje, 71 straipsnio 5 dalyje ir 79 straipsnio 2 dalyje nurodyta kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl šių mokesčių, kurie turi būti tinkami ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines sąnaudas.
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo paslaugų, teikiamų Sąjungoje, atveju, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje, gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui iš mokėtojo reikalauti mokesčio, jam siūlyti nuolaidą ar kitaip jį skatinti naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Taikomi mokesčiai neturi viršyti gavėjo patiriamų sąnaudų, susijusių su konkrečios mokėjimo priemonės naudojimu. Tačiau valstybės narės gali uždrausti arba apriboti gavėjo teisę reikalauti mokesčių, atsižvelgdamos į būtinybę skatinti konkurenciją ir naudojimąsi veiksmingomis mokėjimo priemonėmis.
4. Bet kuriuo atveju valstybės narės užtikrina, kad gavėjas nereikalautų mokesčių už mokėjimo priemonių, su kuriomis susiję tarpbankiniai mokesčiai reglamentuojami Reglamentu (ES) Nr. [XX/XX/XX] [Leidinių biuro prašoma įterpti reglamento numerį, kai jis bus priimtas], naudojimą ir už tas mokėjimo paslaugas, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012.

56 straipsnis

Mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose bet kuriuo metu laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma, atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su savo mokėjimo paslaugų vartotojais, kad:
 - a) 61 straipsnio 1 dalies b punktas, 62 straipsnio 1 dalies c bei d punktai ir 66 straipsnio 2 dalis netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią ją toliau naudoti;
 - b) 64 straipsnis, 65 straipsnis, 66 straipsnio 1 bei 2 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota;
 - c) nukrypstant nuo 70 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jei akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;
 - d) nukrypstant nuo 71 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai gavėjui perduotas mokėjimo nurodymas arba duotas sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją;
 - e) nukrypstant nuo 74 ir 75 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Išankstinio mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.
3. Šios direktyvos 65 ir 66 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, ar blokuoti mokėjimo priemonės. Valstybės narės gali šią nukrypti leidžiančią nuostatą taikyti tik mokėjimo sąskaitoms, kuriose saugomi tie pinigai, ar tam tikros vertės mokėjimo priemonėms.

2 SKYRIUS

Mokėjimo operacijų autorizavimas

57 straipsnis

Sutikimas ir sutikimo panaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo operacija būtų laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, jei taip susitaria mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ją įvykdžius.
2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų duodamas mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją.

Jei nėra sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.
3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 71 straipsnį. Sutikimas įvykdyti keletą mokėjimo operacijų taip pat gali būti panaikintas, ir tai reiškia, jog visos būsimos mokėjimo operacijos turi būti laikomos neautorizuotomis.
4. Mokėtojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl sutikimo davimo procedūros.

58 straipsnis

Pareigos teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas

1. Valstybės narės užtikrina, kad I priedo 7 punkte nurodytoms mokėjimo paslaugoms gauti mokėtojas turėtų teisę pasitelkti mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. Teisė pasitelkti mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją netaikoma tais atvejais, kai prie mokėjimo sąskaitos negalima prisijungti internetu.
- 1a. Kai mokėtojas duoda aiškų sutikimą įvykdyti mokėjimą pagal 57 straipsnį, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka 2 dalyje nurodytus veiksmus, siekiant užtikrinti mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga. 1b. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi šias pareigas:
 - aa) niekada nelaikyti mokėtojo lėšų teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą;
 - a) užtikrinti, kad informacija apie mokėjimo paslaugų vartotoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, nebūtų prieinama kitoms šalims;
 - b) kaskart inicijavus mokėjimą patvirtinti savo tapatybę sąskaitos savininko sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir palaikyti saugius ryšius su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju pagal 87a straipsnio 1 dalies d punktą;

- d) nesaugoti mokėjimo paslaugų vartotojo neskelbtinų mokėjimo duomenų ir iš jo neprašyti jokių kitų duomenų, išskyrus duomenis, reikalingus mokėjimui inicijuoti;
- e) nenaudoti duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėtojas, neturėti prieigos prie jų ir jų nesaugoti minėtais kitais tikslais;
- f) nekeisti sumos, gavėjo ar kitų operacijos savybių.

2. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas:

- a) suteikia priemones saugiams ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais palaikyti pagal 87a straipsnio 1 dalies d punktą;
- b) gavęs mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo mokėjimo nurodymą iš karto jam suteikia informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir
- c) per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo tarnybas gautus mokėjimo nurodymus vykdo nediskriminuodamas, visų pirma įvykdymo laiko, prioriteto ar mokesčių atžvilgiu, palyginti su paties mokėtojo tiesiogiai pateiktais mokėjimo nurodymais, nebent tai yra objektyviai pagrįsta.

Pareigos teikiant informavimą apie sąskaitas paslaugas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų teisę pasinaudoti paslaugomis, kurios jam suteiktą prieigą prie I priedo 8 punkte nurodytos informacijos apie mokėjimo sąskaitą. Tokios teisės netaikomos tais atvejais, kai prie mokėjimo sąskaitos negalima prisijungti internetu.
2. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas turi šias pareigas:
 - a) teikti paslaugas tik gavus mokėjimo paslaugų vartotojo aiškų sutikimą;
 - b) kaskart pradėjus ryšių seansą patvirtinti savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam (-iems) mokėjimo paslaugų teikėjui (-ams) ir palaikyti saugius ryšius su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju ir mokėjimo paslaugų vartotoju pagal 87a straipsnio 1 dalies d punktą;
 - d) turėti prieigą tik prie nurodytų mokėjimo sąskaitų ir susijusių mokėjimo operacijų informacijos;
 - e) neprašyti mokėjimo sąskaitose esančių neskelbtinų mokėjimo duomenų;
 - f) laikantis duomenų apsaugos taisyklių nenaudoti duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti informavimo apie sąskaitą paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėjimo paslaugų vartotojas, neturėti prieigos prie jų ir nesaugoti jų minėtais kitais tikslais;
3. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo sąskaitų atžvilgiu:
 - a) suteikia priemones saugiams ryšiams su informavimo apie sąskaitą paslaugų teikėjais palaikyti pagal 87a straipsnio 1 dalies d punktą ir
 - b) per informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo tarnybas perduotus prašymus gauti duomenis svarsto nediskriminuodamas, nebent tai yra objektyviai pagrįsta.

Mokėjimo paslaugų teikėjų mokėjimo priemonės naudojimo ir jų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribos

1. Kai sutikimui duoti naudojama speciali mokėjimo priemonė, mokėtojas ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl mokėjimo operacijų, kurios vykdomos naudojant tą mokėjimo priemonę, išlaidų ribų.
2. Jei susitarta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonę dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam neautorizuotam ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu arba, mokėjimo priemonės su kredito linija atveju, su labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.
3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip iškart po jos užblokavimo, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas nebūtų priimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar jį pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.
5. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas dėl objektyviai pagrįstų ir tinkamai patvirtintų priežasčių, susijusių su neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui gali nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos. Tokiais atvejais atitinkamai taikomos 3 ir 4 dalys.

61 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo požymiais

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę, turi šias pareigas:
 - a) naudoti mokėjimo priemonę pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas, kurios turi būti objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos;
 - b) sužinojęs apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nepagrįstai nedelsiant pranešti apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui.
2. Mokėjimo paslaugų vartotojas imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius; 87 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojas taiko priemones, kurias numatė mokėjimo paslaugų teikėjas pagal 87 straipsnio 1b dalį, siekdamas apsaugoti savo personalizuotų saugumo požymių konfidencialumą ir vientisumą.

62 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę, turi šias pareigas:
 - a) užtikrinti, kad mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kitos šalys, o tik mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę, nedarant poveikio 61 straipsnyje numatytoms mokėjimo paslaugų vartotojo pareigoms;
 - b) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;
 - c) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 60 straipsnio 4 dalį; mokėjimo paslaugų vartotojui paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia jam priemones, kuriomis 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;
 - d) mokėtojui suteikti galimybę nemokamai pateikti pranešimą pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą ir prašyti padengti tik pakeitimo išlaidas (jei jų būtų), tiesiogiai priskiriamas mokėjimo priemonei;
 - e) visiškai neleisti naudoti mokėjimo priemonės, kai yra pateiktas pranešimas pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjui tenka mokėjimo priemonės siuntimo mokėtojui ar šios priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimo rizika.

63 straipsnis

Neautorizuotų ar netinkamai įvykdytų mokėjimo operacijų ištaisymas ar pranešimas apie jas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojui ištaisymą mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka tik tuo atveju, jei jis, sužinojęs apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių gali būti pateikiami reikalavimai, įskaitant 80 straipsnyje nurodytus reikalavimus, mokėjimo paslaugų teikėjui praneša nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo nurašymo iš sąskaitos datos, išskyrus atvejus, kai taikytina, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.
2. Kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ištaisymą mokėtojui atlieka pagal šio straipsnio 1 dalį, nedarant poveikio 65 straipsnio 2 daliai ir 80 straipsnio 1 daliai.

64 straipsnis

Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas mokėjimo paslaugos teikėjo teikiamos paslaugos trūkumas.

Jei mokėjimo paslaugų vartotojas inicijuoja mokėjimo operaciją per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, pastarasis turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kiti trūkumai, susiję su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.

2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas pats savaime nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių savo pareigų pagal 61 straipsnį.

65 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nedarant poveikio 63 straipsniui, neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojui sugrąžintų neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, jei taikytina, atkurtų mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Tokiu būdu taip pat užtikrinama, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.
2. [...]

Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas grąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, jei taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta.

Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas atsako už neautorizuotą mokėjimo operaciją, jis nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu jam kompensuoja visus nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo, grąžindamas pinigus mokėtojui, įskaitant neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą. Pagal 64 straipsnio 1 dalį mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kiti trūkumai, susiję su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.

3. Gali būti nustatyta papildoma finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai arba, jei taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.

66 straipsnis

Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Nukrypstant nuo 65 straipsnio, mokėtojai gali tekti pareiga neviršijant 50 EUR maksimalios sumos padengti su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susijusius nuostolius, patirtus dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba, pagal 61 straipsnio 2 dalį mokėtojai neapsaugojus personalizuotų saugumo požymių, dėl neteisėto jos pasisavinimo. Mokėtojai netenka atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas, jeigu nuostolis patirtas dėl mokėjimo paslaugų teikėjo darbuotojų, tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, piktnaudžiavimo veiksmų.
- 1a. Mokėtojai tenka visi su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuotoliai, jei jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių pareigų, nustatytų 61 straipsnyje. Tokiais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali suma netaikoma.
- 1b. Tais atvejais, kai mokėtojas nei veikė nesąžiningai, nei tyčia neįvykdė savo pareigų, nustatytų 61 straipsnyje, valstybės narės gali sumažinti šio straipsnio 1a dalyje nurodytą atsakomybę atsižvelgdamos visų pirma į aplinkybes, kuriomis mokėjimo priemonė buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai pasisavinta.
- 1c. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, finansinės pasekmės mokėtojai tenka tik tuomet, jei jis veikė nesąžiningai. Jei gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriima griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, jie kompensuoja finansinę žalą, padarytą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.

2. Mokėtojui netenka jokių finansinių pasekmių, atsiradusių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikė pranešimą pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama 62 straipsnio 1 dalies c punkte, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai.

66a straipsnis

Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma

1. Kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas arba ji yra inicijuojama per gavėją vykdant operaciją mokėjimo kortele ir jos tiksli suma nėra žinoma tuo metu, kai mokėtojas duoda sutikimą vykdyti mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali blokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jei mokėtojas yra davęs sutikimą užblokuoti tikslią lėšų sumą.
2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs informaciją apie tikslią mokėjimo operacijos sumą ir ne vėliau kaip iškart po mokėjimo nurodymo gavimo, nepagrįstai nedelsdamas panaikina mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pagal 1 dalį užblokuotų lėšų blokavimą.

67 straipsnis

Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojai būtų suteikta teisė gauti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, kurią grąžina mokėjimo paslaugų teikėjas, jeigu įvykdomos šios sąlygos:
 - a) autorizuojant nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma ir
 - b) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios sutarties sąlygas ir atitinkamas to atvejo aplinkybes.

Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas turi įrodyti, kad tokios sąlygos įvykdytos.

Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma. Tai reiškia ir tai, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

Tiesioginio debeto atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali bendrojoje sutartyje numatyti, kad mokėtojas turi teisę iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo reikalauti grąžinti sumas, net jei nėra įvykdytos pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos.

2. Tačiau taikant 1 dalies pirmos pastraipos b punktą mokėtojas negali remtis valiutos keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas pagrindinis valiutos keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 38 straipsnio 1 dalies d punktą ir 45 straipsnio 3 dalies b punktą.
3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti numatyta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jei jis davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai mokėjimo paslaugų teikėjui, ir, kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojai sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki nustatytos dienos.

68 straipsnis

Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 67 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos.
2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, per 10 darbo dienų mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina visą mokėjimo operacijos sumą arba nurodo pateisinančias aplinkybes, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, nurodydamas įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 88–91 straipsnius, jeigu nesutinka su nurodytomis pateisinančiomis aplinkybėmis.

Pirmoje pastraipoje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti grąžinimą teisė netaikoma 67 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytu atveju.

3 SKYRIUS

Mokėjimo operacijų vykdymas

1 SKIRSNIS

MOKĖJIMO NURODYMAI IR PERVESTOS SUMOS

69 straipsnis

Mokėjimo nurodymų gavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentas būtų tas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką besibaigiant darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu po jos einančią darbo dieną.
2. Jei mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad gavimo momentas 74 straipsnio tikslais yra tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną.

70 straipsnis

Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymus

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.

Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu pateikia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti nedelsdamas, tačiau visais atvejais – per 74 straipsnyje nurodytus laikotarpius.

Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokesť už tokį pranešimą, jei atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.

2. Kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi atsisakyti įvykdyti autorizuoto mokėjimo nurodymo, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
3. Taikant 74 ir 80 straipsnius, mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu.

71 straipsnis

Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negalėtų atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gavo mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodyta kitaip.
2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo arba gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui duotas sutikimas inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui perduotas mokėjimo nurodymas, arba duotas sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją.

3. Tačiau tiesioginio debeto atveju ir nedarant poveikio teisei į grąžinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.
4. 69 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų naudojasi gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.
5. Suėjus 1–4 dalyse nurodytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuomet ir tik tokiu mastu, koku dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai. 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.

72 straipsnis

Pervestos ir gautos sumos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai), gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai pervestų visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos.
2. Tačiau gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai.
3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Tais atvejais, kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

2 SKIRSNIS

ĮVYKDYMO LAIKAS IR ĮSKAITYMO DATA

73 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas:
 - a) mokėjimo operacijoms eurai;
 - b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta;
 - c) mokėjimo operacijoms, kurių metu atliekamas tik vienas valiutos perskaičiavimas tarp euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos, laikantis sąlygos, kad reikiamas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje ir, tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tarptautinis pervedimas atliekamas eurai.
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, šis skirsnis taikomas kitoms mokėjimo operacijoms, išskyrus 78 straipsnį, nuo kurio šalys negali nukrypti. Tačiau jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio laikotarpio, nei nustatyta 74 straipsnyje, Sąjungos viduje atliekamų mokėjimo operacijų atveju toks laikotarpis neviršija 4 darbo dienų nuo gavimo momento pagal 69 straipsnį.

74 straipsnis

Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrintų, jog po gavimo momento pagal 69 straipsnį mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Šis laikotarpis gali būti pratęstas dar viena darbo diena popierine forma inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.
2. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nustatytų įskaitymo datą ir pervestų mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą po to, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gavo lėšas pagal 78 straipsnį.
3. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduotų gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymą per gavėjo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio debeto atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną.

75 straipsnis

Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Jei gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, jas perveda gavėjui per 74 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

76 straipsnis

Į mokėjimo sąskaitą įmokėti gryniesi pinigai

Jei vartotojas įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų galima disponuoti ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo momento. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, suma galima disponuoti ir jos įskaitymo data turi būti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.

77 straipsnis

Nacionalinės mokėjimo operacijos

Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.

78 straipsnis

Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, kai gavėjo mokėjimo sąskaitos valiuta yra tokia pati kaip ir gautosios sumos valiuta, taip pat įskaitant mokėjimus, atliekamus vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.
2. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo tos mokėjimo sąskaitos.

3 SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ

79 straipsnis

Klaidingi unikalūs identifikatoriai

1. Mokėjimo nurodymą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis laikomas tinkamai įvykdytu gavėjo, nurodyto unikaliu identifikatoriumi, atžvilgiu.
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 80 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.
3. Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi dėti deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra įpareigotas bendradarbiauti dedant minėtas pastangas, be kita ko, pranešant mokėtojui visą atitinkamą informaciją.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokestį už lėšų grąžinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.
5. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, nurodytą 38 straipsnio 1 dalies a punkte ar 45 straipsnio 2 dalies b punkte, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.

80 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą

1. Mokėtojai tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 63 straipsniui, 79 straipsnio 2 bei 3 dalims ir 83 straipsniui, atsako mokėtojai už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą, nebent jis gali įrodyti mokėtojai ir atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 74 straipsnio 1 dalį. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą.

Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojai neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, jei taikoma, atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei nebūtų buvę netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

- 1a. Kai mokėtojas inicijuoja mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 63 straipsniui, 79 straipsnio 2 ir 3 dalims, grąžina mokėtojai neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, jei taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei nebūtų buvę netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos.

Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas atsako už netinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, jis nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu jam kompensuoja visus nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo, grąžindamas pinigus mokėtojai. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą pagal 69 straipsnį. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal 1 dalį, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir, jei taikytina, įskaito atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą. Sumos įskaitymo data turi būti ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Jei mokėtojo inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, pateikęs prašymą, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša mokėtojai apie rezultatus. Mokestis už tai iš mokėtojo neimamas.

2. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 63 straipsniui, 79 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 83 straipsniui, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 74 straipsnio 3 dalį. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo nurodymą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Pavėluoto mokėjimo nurodymo perdavimo atveju sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Be to, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 63 straipsniui, 79 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 83 straipsniui, atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą laikydamasis 78 straipsnyje nustatytų pareigų. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir antrą pastraipą, atveju mokėtojui atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui tenka ši atsakomybė, jis tinkamai ir nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojui neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui tokia pareiga netaikoma, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali įrodyti, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, nepaisant to, kad operacija buvo įvykdyta pavėluotai. Šiuo atveju mokėtojas gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas paprašytų gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo, kad jis nustatytų sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą datą, kuri būtų ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Jei gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, pateikus prašymą, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša gavėjui apie rezultatus. Mokestis už tai iš gavėjo neimamas.

3. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjai atsako savo atitinkamiems mokėjimo paslaugų vartotojams už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo arba netinkamo, įskaitant pavėluotą, įvykdymo.

81 straipsnis

Papildoma finansinė kompensacija

Papildoma finansinė kompensacija (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti nustatyta pagal teisės aktus, taikomus mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.

82 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Jei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 65 ir 80 straipsnius yra priskirtina kitam mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas pirmajam mokėjimo paslaugų teikėjui kompensuoja patirtus nuostolius arba pagal 65 ar 80 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto kliento autentiškumo patvirtinimo.
2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimais ir jų sudarytam susitarimui taikoma teise.

83 straipsnis

Atsakomybės netaikymas

Atsakomybė pagal 2 ir 3 skyrius netaikoma esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į šias aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos nacionalinės arba Sąjungos teisės aktuose.

4 SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA

84 straipsnis

Duomenų apsauga

Valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Tokių asmens duomenų tvarkymas ir kitoks asmens duomenų tvarkymas, taikant šią direktyvą, vykdomas laikantis Direktyvos 95/46/EB, nacionalinių taisyklių, kuriomis Direktyva 95/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

5 SKYRIUS

OPERACINĖ IR SAUGUMO RIZIKA, AUTENTIŠKUMO PATVIRTINIMAS

85 straipsnis

Operacinės ir saugumo rizikos valdymas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai nustato atitinkamų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdo operacinę riziką, įskaitant saugumo riziką, susijusią su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis. Kaip šios sistemos dalį, mokėjimo paslaugų teikėjai nustato ir naudoja veiksmingas incidentų valdymo procedūras, įskaitant didelių operacinių ir saugumo incidentų klasifikaciją.
2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingai institucijai pagal šią direktyvą kasmet arba kompetentingos institucijos nustatytu dažnumu teiktų atnaujintą informaciją apie operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, vertinimą ir reaguojant į tą riziką įgyvendintų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų adekvatumą.
3. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, parengia gaires, susijusias su saugumo priemonių nustatymu, įgyvendinimu ir stebėseną, įskaitant atitinkamais atvejais sertifikavimo procesus.
4. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, gaires peržiūri reguliariai, bet ne rečiau kaip kas dvejus metus.
5. EBI skatina šioje direktyvoje nurodytų kompetentingų institucijų, ECB ir tam tikrais atvejais Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros bendradarbiavimą operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su mokėjimo paslaugomis, srityje.

86 straipsnis

Pranešimas apie incidentus

1. Didelio operacinio, įskaitant saugumą, incidento atveju mokėjimo paslaugų teikėjai nepagrįstai nedelsdami pagal šią direktyvą informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją. Kai incidentas daro poveikį mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų vartotojų finansiniams interesams, mokėjimo paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelssdamas praneša savo mokėjimo paslaugų vartotojams apie incidentą ir visas galimas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamas incidento pasekmes.
2. Gavusios 1 dalyje nurodytą pranešimą, šioje direktyvoje nurodytos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelssdamos pateikia atitinkamą išsamią informaciją apie incidentą EBI bei ECB ir, įvertinusios incidento svarbą kitoms vietos institucijoms, atitinkamai jas informuoja. EBI ir ECB įvertina incidento svarbą kitoms Europos institucijoms ir atitinkamai jas informuoja. ECB informuoja Europos centrinių bankų sistemos narius apie mokėjimo sistemai svarbius dalykus.
3. Ne vėliau kaip [įrašykite datą, kurį turi sutapti su 102 straipsnio 1 dalyje nurodyta data] EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, parengia gaires:
 - mokėjimo paslaugų teikėjams dėl 1 dalyje nurodytų didelių incidentų klasifikavimo ir dėl pranešimo apie tokius incidentus turinio, formato ir procedūrų, ir
 - šioje direktyvoje nurodytoms kompetentingoms institucijoms dėl incidento svarbos įvertinimo kriterijų ir informacijos ataskaitose apie incidentus, kurios bus teikiamos kitoms vietos institucijoms.

4. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, 3 dalyje nurodytas gaires peržiūri reguliariai, bet ne rečiau kaip kas dvejus metus.
5. Skelbdama ir peržiūrinėdama 3 dalyje nurodytas gaires, EBI atsižvelgia į Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros parengtus ir paskelbtus standartus ir (arba) specifikacijas, skirtas sektoriams, kuriuose vykdoma kitokia veikla nei mokėjimo paslaugų teikimas.

87 straipsnis

Autentiškumo patvirtinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjas taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kai mokėtojas:
 - a) internetu prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos;
 - b) inicijuoja elektroninę nuotolinę mokėjimo operaciją;
 - c) nuotoliniu kanalu vykdo veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.
- 1a. 1 dalies b punkto atveju valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kuris, be kita ko, apimtų dinamišką operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.
- 1b. 1 dalies atveju valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai priimtų konkrečius saugumo reikalavimus, kuriais būtų apsaugotas mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumas ir vientisumas.

- 1c. 1a ir 1b dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. 1a ir 1b dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai informacijos prašoma per informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėją.
- 1d. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas leistų leidimą turinčiam mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui ir registruotam informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui pasikliauti autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nustato mokėjimo paslaugų vartotojui pagal 1b dalį, o tais atvejais, kai dalyvauja leidimą turintis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, ir pagal 1a dalį.

87a straipsnis

Techniniai reguliavimo standartai, susiję su autentiškumo patvirtinimu ir ryšių palaikymu

1. Glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus mokėjimo paslaugų teikėjams, kaip nustatyta šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10 straipsnį, kuriuose konkrečiai nurodoma:
- a) griežto kliento autentiškumo patvirtinimo procedūros, nurodytos 87 straipsnio 1 ir 1a dalyse, reikalavimai;
 - b) 87 straipsnio 1, 1a ir 1b dalių taikymo išimtys, grindžiamos kriterijais, nustatytais 1b dalyje;
 - c) reikalavimai, kad techninės saugumo priemonės turėtų atitikti 87 straipsnio 1b dalį, siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotą saugumo požymių konfidencialumą ir vientisumą, ir
 - d) bendri saugumo reikalavimai, susiję su sąskaitą tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų, informavimo apie sąskaitas mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėtojų ir gavėjų ryšių palaikymu autentiškumo patvirtinimo, pranešimo ir informavimo tikslais.

- 1a. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus siekdama šių tikslų:
- priėmus veiksmingus ir rizika grindžiamus reikalavimus mokėjimo vartotojams užtikrinti tinkamą saugumo lygį;
 - užtikrinti mokėjimo vartotojų lėšų ir asmens duomenų saugumą;
 - sudaryti tinkamas sąlygas sąžiningai mokėjimo paslaugų teikėjų konkurencijai;
 - užtikrinti verslo modelio neutralumą;
 - sudaryti sąlygas parengti patogias naudoti ir prieinamas mokėjimo priemones.
- 1b. 1 dalies b punkte nurodytos išimtys grindžiamos šiais kriterijais:
- a) suteiktos paslaugos rizikos lygiu;
 - b) operacijos suma ir (arba) pasikartojimo dažnumu;
 - d) operacijos vykdymui naudotu mokėjimo kanalu.
2. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip (įrašyti datą) [... per 12 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].
- Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 1 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.
3. EBI reguliariai peržiūri ir prireikus atnaušina techninius reguliavimo standartus.

6 SKYRIUS

NETEISMINIO SKUNDŲ NAGRINĖJIMO IR TEISIŲ GYNIMO PROCEDŪROS GINČAMS SPRĖSTI

1 SKIRSNIS

SKUNDŲ NAGRINĖJIMO PROCEDŪROS

88 straipsnis

Skundai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotosios šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus, jei įtaria, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šios direktyvos nuostatas.
2. Atitinkamais atvejais ir nedarant poveikio teisei paduoti skundą teismui pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos savo atsakyme skundą pateikusį asmenį informuoja apie neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras, nustatytas pagal 91 straipsnį.

89 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas užtikrinti ir stebėti, kad šios direktyvos būtų laikomasi veiksmingai. Tos kompetentingos institucijos imasi visų atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad direktyvos būtų laikomasi. Jos negali būti mokėjimo paslaugų teikėjai, išskyrus nacionalinius centrinius bankus.
- 1a. Jos turi būti:
 - a) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 punkte, arba

- b) įstaigos, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę, arba kurias pripažįsta valdžios institucijos, kurioms pagal nacionalinę teisę tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai.
- 1b. Kai valstybės narės į civilinę teisę yra perkėlusios šios direktyvos nuostatas dėl mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teisių ir pareigų, numatydamos atitinkamą civilinį ieškinį, valstybės narės gali nuspręsti užtikrinti, kad šios direktyvos būtų laikomasi veiksmingai, užtikrindamos, kad mokėjimo paslaugų vartotojai ir mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų kreiptis į kompetentingus teismus ir pateikti atitinkamus ieškinius. Šia nuostata nedaromas poveikis kompetentingų institucijų paskyrimui pagal II antraštinę dalį.
2. 1 dalyje nurodytos institucijos turi visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. Jeigu užtikrinti ir stebėti, kad šios direktyvos būtų laikomasi veiksmingai, yra įgaliota daugiau negu viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas.
- 2a. Kompetentingos institucijos naudojami savo įgaliojimais laikydamosi nacionalinės teisės:
- a) tiesiogiai pačios arba prižiūrimos teisminių institucijų, arba
 - b) kreipdamosi į teismus, kompetentingus priimti būtiną sprendimą, be kita ko, atitinkamais atvejais pateikdamos apeliacinį skundą, jei prašymas priimti būtiną sprendimą nėra patenkinamas.
3. Pagal III ir IV antraštinės dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių pagal įsisteigimo teisę, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.
4. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas paskirtas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip [... dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo]. Jos informuoja Komisiją apie pareigų paskirstymą toms institucijoms.

Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tų institucijų paskyrimu ir atitinkama kompetencija susijusius pasikeitimus.

2 SKIRSNIS

NETEISMINIO TEISIŲ GYNIMO PROCEDŪROS IR SANKCIJOS

90 straipsnis

Vidinis ginčų sprendimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų tinkamas ir veiksmingas vartotojų skundų nagrinėjimo procedūras, skirtas mokėjimo paslaugų vartotojų skundams dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų nagrinėti. Šios procedūros turi būti veiksmingos kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje teikiamos mokėjimo paslaugos ir turi būti prieinamos valstybių narių, kuriose teikiamos paslaugos, valstybinėmis kalbomis.
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo paslaugų teikėjai dėtų kuo daugiau pastangų, kad per tinkamą laiką ir ne ilgiau kaip per 15 darbo dienų mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sutartu būdu būtų atsakyta į mokėjimo paslaugų vartotojų skundus ir visus juose iškeltus klausimus. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negalėjo kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju tas terminas negali būti ilgesnis nei dar 30 darbo dienų.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją informuoja, kurie neteisminio teisių gynimo subjektai yra kompetentingi nagrinėti ginčus dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.
4. 3 dalyje nurodyta informacija paprastai, tiesiogiai, aiškiai ir nuolat teikiama mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jei tokia yra, ir mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sutarties bendrosiose nuostatose. Joje nurodoma, kaip galima rasti daugiau informacijos apie atitinkamą neteisminio teisių gynimo subjektą ir kreipimosi į jį sąlygas.

91 straipsnis

Neteisminis teisių gynimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos tinkamos ir veiksmingos neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros, skirtos mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų spręsti pagal atitinkamus nacionalinės ir Sąjungos teisės aktus, pagal Direktyvą 2013/11/ES, atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas įstaigas. Valstybės narės užtikrina, kad tokios procedūros būtų taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams ir kad jos taip pat būtų taikomos paskirtiems atstovams vykdant veiklą.
2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytos įstaigos bendradarbiautų sprendamos tarpvalstybinius ginčus dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.

92 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinės teisės aktų, kuriais perkeliama ši direktyva, pažeidimus, ir imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
2. Valstybės narės nustato, kad kompetentinga institucija gali viešai paskelbti apie administracines sankcijas, kurios bus paskirtos už priemonių, priimtų perkeliant šią direktyvą į nacionalinę teisę, pažeidimą, nebent toks viešas paskelbimas galėtų sukelti rimtą grėsmę finansų rinkoms arba pernelyg pakenkti susijusioms šalims.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

DELEGUOTIEJI AKTAI

93 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 94 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

- a) pritaikoma šios direktyvos 4 straipsnio 29 punkte pateikiama nuoroda į Rekomendaciją 2003/361/EB, kai ta rekomendacija iš dalies pakeičiama;
- b) atnaujinamos 27 straipsnio 1 dalyje ir 66 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos siekiant atsižvelgti į infliaciją.

94 straipsnis
Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 93 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įterpti datą – teisėkūros procedūra priimamo akto įsigaliojimo datą].
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 93 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo panaikinami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 93 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

95 straipsnis

Visiškas suderinimas

1. Nedarant poveikio 2 straipsnio 1d ir 2 dalims, 7 straipsnio 3 daliai, 27 straipsniui, 31 straipsnio 2 daliai, 35 straipsnio 2 daliai, 48 straipsnio 6 daliai, 50 straipsnio 3 daliai, 51 straipsnio 3 daliai, 54 straipsnio 2 ir 3 dalims, 55 straipsnio 3 daliai, 56 straipsnio 2 ir 3 dalims, 66 straipsnio 1b daliai ir 77 straipsniui, kai šioje direktyvoje numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje.
2. Kai valstybė narė naudojasi 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji informuoja apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus Komisiją. Komisija viešai paskelbia informaciją interneto svetainėje arba kitomis lengvai prieinamomis priemonėmis.
3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai nuo šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių arba jas atitinkančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai joje nustatyta.

Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.

96 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Per penkerius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Europos Centriniam Bankui šios direktyvos taikymo ir poveikio, visų pirma 55 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų mokesčių taisyklių tinkamumo ir poveikio, ataskaitą.

97 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Valstybės narės leidžia mokėjimo įstaigoms, kurios pradėjo veiklą, laikydamosi nacionalinės teisės aktų, kuriais iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę datą*] perkeliama Direktyva 2007/64/EB, tęsti tą veiklą pagal Direktyvoje 2007/64/EB nustatytus reikalavimus iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] nereikalaujant šios direktyvos 5 straipsnyje numatyto leidimo ar nereikalaujant, kad jos atitiktų kitas šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytas ar minimas nuostatas.

Valstybės narės reikalauja, kad tokios mokėjimo įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] įvertinti, ar tos mokėjimo įstaigos laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių reikia imtis siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra pagrindas panaikinti leidimą.

Mokėjimo įstaigoms, kurios laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų (kompetentingoms institucijoms tai patikrinus), suteikiamas leidimas ir jos įtraukiamos į buveinės valstybės narės registrą ir EBI registrą, kaip numatyta šios direktyvos 13 ir 14 straipsniuose. Jei tos mokėjimo įstaigos ne vėliau kaip [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] nepradedą laikytis šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, pagal šios direktyvos 30 straipsnį joms draudžiama teikti mokėjimo paslaugas.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms mokėjimo įstaigoms leidimas suteikiamas automatiškai ir jos įtraukiamos į buveinės valstybės narės nacionalinį registrą ir EBI registrą, kaip numatyta 13 ir 14 straipsniuose, jei kompetentingoms institucijoms jau įrodyta, kad laikomasi 5 ir 10 straipsniuose nustatytų reikalavimų. Prieš suteikdamos leidimus kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas.
3. Valstybės narės leidžia fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę datą*] pradėjo vykdyti mokėjimo paslaugų veiklą, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, ir kuriems taikoma išimtis pagal Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnį, tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2007/64/EB iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 12 mėnesių po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 5 straipsnį ar taikyti išimtį pagal šios direktyvos 27 straipsnį arba nereikalaujant, kad jie laikytųsi kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar minimų nuostatų. Visiems tokiems asmenims, kuriems šiuo laikotarpiu pagal šią direktyvą leidimas nesuteikiamas arba nepradedama taikyti išimtis, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal šios direktyvos 30 straipsnį.
4. Valstybės narės gali numatyti, kad laikoma, jog šio straipsnio 3 dalyje nurodytoms įstaigoms, kurioms taikoma išimtis, ji automatiškai taikoma ir jos įtraukiamos į buveinės valstybės narės nacionalinį registrą ir EBI registrą, kaip numatyta 13 ir 14 straipsniuose, jei kompetentingoms institucijoms jau įrodyta, kad laikomasi 27 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas.
5. Nepaisant 1 dalies, juridiniams asmenims, kuriems suteiktas leidimas teikti mokėjimo paslaugas, išvardytas Direktyvos 2007/64/EB priedo 7 punkte, automatiškai taikomas tęstinumo principas suteikiant tą leidimą teikti tas mokėjimo paslaugas, kurios laikomos mokėjimo paslaugomis, išvardytomis šios direktyvos priedo 3 punkte, jei kompetentingos institucijos ne vėliau kaip [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 24 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] gavo įrodymų, kad laikomasi šios direktyvos 6 straipsnio c punkte ir 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

98 straipsnis
Direktyvos 2002/65/EB pakeitimai

Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kai taikytina ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva* [Leidinių biuro prašoma įterpti šios direktyvos numerį], šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos tos direktyvos 37, 38, 44 ir 45 straipsniais.“

* [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ... [įterpti visą pavadinimą] (OL L..).

99 straipsnis
Direktyvos 2013/36/ES pakeitimas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES³¹ I priedo 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. Mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/XX/ES* [Leidinių biuro prašoma įterpti šios direktyvos pavadinimą ir numerį, kai ji bus priimta] 4 straipsnio 3 punkte.“

* [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ...

³¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

100 straipsnis

Direktyvos 2009/110/EB pakeitimai

1. Direktyvos 2009/110/EB 1 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„Ši direktyva netaikoma piniginei vertei, naudojamai atlikti mokėjimo operacijoms, kurioms taikoma išimtis, kaip nurodyta Direktyvos [MPD2] 3 straipsnio 1, 1a ir 1b dalyse.“

1a. Direktyvos 2009/110/EB 3 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„Nedarant poveikio šiai direktyvai, Direktyvos [MPD2] 5 straipsnis, 10–16 straipsniai, 18 straipsnio 5–7 dalys ir 19–26c straipsniai *mutatis mutandis* taikomi elektroninių pinigų įstaigoms.“

2. Direktyvos 2009/110/EB 3 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms skirstyti ir grąžinti elektroninius pinigus tarpininkaujant fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie veikia jų vardu. Kai elektroninių pinigų įstaiga pageidauja skirstyti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje naudodamasi tokio fizinio ar juridinio asmens paslaugomis, *mutatis mutandis* taikomi Direktyvos [MPD2] 18 straipsnio 5–6 dalys ir 25a–26c straipsniai.

3. Direktyvos 2009/110/EB 3 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Nepaisant 4 dalies, elektroninių pinigų įstaigos neleidžia elektroninių pinigų tarpininkaujant agentams. Elektroninių pinigų įstaigoms leidžiama teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas 6 straipsnio 1 dalies a punkte, tarpininkaujant agentams tik tuo atveju, jei įvykdytos Direktyvos [MPD2] 18 straipsnio sąlygos.“

4. Direktyvos 2009/110/EB 18 straipsnis papildomas šia 4 dalimi:

„4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pradėjo veiklą prieš priimant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą *[Leidinių biuro prašoma įterpti šios direktyvos numerį] pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2007/64/EB valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, tęsti tą veiklą toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje iki [Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 3 straipsnį ar nereikalaujant laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar minimų reikalavimų.

Valstybės narės reikalauja, kad pirmoje pastraipoje nurodyti juridiniai asmenys pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų [Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] įvertinti, ar tie juridiniai asmenys laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra pagrindas panaikinti leidimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytiems juridiniams asmenims, kurie laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų (kompetentingoms institucijoms tai patikrinus), suteikiamas leidimas ir jie įtraukiami į registrą. Jei tie juridiniai asmenys ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] nepradedą laikytis šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, jiems draudžiama leisti elektroninius pinigus.“

* [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ... [įterpti visą pavadinimą] (OL L..).

**

100a straipsnis
Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 pakeitimai

1. Reglamento (EB) Nr. 1093/2010 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Institucija veikia šiuo reglamentu suteiktų įgaliojimų srityje ir Direktyvos 94/19/EB, Direktyvos 2002/87/EB, Reglamento (EB) Nr. 1781/2006, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms (*), 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros (**), Direktyvos [MPD2] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta], Direktyvos 2009/110/EB taikymo srityje ir Direktyvos 2002/65/EB bei Direktyvos 2005/60/EB atitinkamų dalių, kai tie teisės aktai taikomi kredito ir finansų įstaigoms bei jas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, įskaitant visas tais teisės aktais grindžiamas direktyvas, reglamentus ir sprendimus, taip pat bet kokio tolesnio teisiškai privalomo Sąjungos akto, kuriuo Institucijai pavedamos užduotys, taikymo srityje. Institucija taip pat veikia vadovaudamasi Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 (***).“
2. 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„finansų įstaigos – kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 dalyje, investicinės įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio 1 dalies b punkte, finansiniai konglomeratai, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 14 dalyje, mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Direktyvos [MPD2] 4 straipsnio 9 dalyje [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] ir elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 dalyje, tačiau taikant Direktyvą 2005/60/EB finansų įstaigos – kredito įstaigos ir finansų įstaigos, kaip apibrėžta tos direktyvos 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse;“

101 straipsnis
Panaikinimas

Direktyva 2007/64/EB panaikinama nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą, t. y. kitą dieną po 102 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatytos dienos].

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

102 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Ne vėliau kaip ⁺[dveji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.
2. Tas nuostatas jos taiko nuo ...⁺⁺ [dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.
4. Nukrypstant nuo 2 dalies valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos 87 straipsnio 1, 1a, 1b ir 1d dalyse nurodytos saugumo priemonės praėjus 18 mėnesių nuo 87a straipsnyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos.
5. Laikydamosi 4 dalies, valstybės narės nuo 87a straipsnyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos suteikia leidimą naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie teikia I priedo 7 ir 8 punktuose nurodytas paslaugas, arba juos įregistruoja.
6. Valstybės narės užtikrina, kad kol ne visi sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai pradėjo laikytis 4 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų, jie neturi nesilaikyti minėtų standartų piktnaudžiaudami, kad sustabdytų naudojimąsi mokėjimo inicijavimo savo aptarnaujamose sąskaitose arba informavimo apie tas sąskaitas paslaugomis, arba tam sutrukdytų.

⁺ OL: prašom įrašyti datą: t. y. dveji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

⁺⁺ OL: prašom įrašyti datą: t. y. dveji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

103 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

104 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

I PRIEDAS

MOKĖJIMO PASLAUGOS (4 STRAIPSNIO 3 PUNKTO SĄVOKOS APIBRĖŽTIS)

1. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
2. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
3. Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą į mokėjimo sąskaitą, atidarytą vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje:
 - a) tiesioginio debeto pervedimų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto pervedimus,
 - b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone,
 - c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus.
4. Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją:
 - a) tiesioginio debeto pervedimų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto pervedimus,
 - b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone,
 - c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus.
5. Mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) mokėjimo operacijų aptarnavimas.
6. Pinigų perlaidos.
7. Mokėjimo inicijavimo paslaugos.
8. Informavimo apie sąskaitas paslaugos.

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Ši direktyva	Direktyva 2007/64/EB	
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis	
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis	
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalis	
3 straipsnis o punktas išbrauktas	3 straipsnis	
4 straipsnis (pridėtos sąvokų apibrėžtys)	4 straipsnis	
5 straipsnis (pridėtos prašymų išduoti leidimus taisyklės)	5 straipsnis	
6 straipsnis	6 straipsnis	
7 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis	
7 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis	
7 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 3 dalis	
8 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis	
8 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis	
8 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 3 dalis	
9 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis	
9 straipsnio 2 dalis 9 straipsnio 3 ir 4 dalys išbrauktos	9 straipsnio 2 dalis	
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 2 dalis	
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis	
10 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 4 dalis	
10 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 5 dalis	
10 straipsnio 6 dalis	10 straipsnio 6 dalis	
10 straipsnio 7 dalis	10 straipsnio 7 dalis	
10 straipsnio 8 dalis	10 straipsnio 8 dalis	
10 straipsnio 9 dalis	10 straipsnio 9 dalis	
11 straipsnis	11 straipsnis	
12 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis	
12 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 2 dalis	
12 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 3 dalis	
13 straipsnis	13 straipsnis	
14 straipsnio 1 dalis		
14 straipsnio 2 dalis		
14 straipsnio 3 dalis		
14 straipsnio 4 dalis		
15 straipsnis	14 straipsnis	

16 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis	
16 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 dalis	
16 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 3 dalis	
16 straipsnio 4 dalis	15 straipsnio 4 dalis	
17 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis	
17 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 2 dalis	
17 straipsnio 3 dalis		
17 straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 4 dalis	
17 straipsnio 6 dalis	16 straipsnio 5 dalis	
18 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis	
18 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 3 dalis	
18 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 5 dalis	17 straipsnio 5 dalis	
18 straipsnio 6 dalis	17 straipsnio 6 dalis	
18 straipsnio 7 dalis	17 straipsnio 7 dalis	
18 straipsnio 8 dalis	17 straipsnio 8 dalis	
18 straipsnio 9 dalis		
19 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 2 dalis	
20 straipsnis	19 straipsnis	
21 straipsnio 1 dalis	20 straipsnio 1 dalis	
21 straipsnio 2 dalis	20 straipsnio 2 dalis	
21 straipsnio 3 dalis	20 straipsnio 3 dalis	
21 straipsnio 4 dalis	20 straipsnio 4 dalis	
21 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio 5 dalis	
22 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis	21 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis	
23 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 3 dalis	
24 straipsnio 1 dalis	23 straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis	23 straipsnio 2 dalis	
25 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis	
25 straipsnio 2 dalies d punktas išbrauktas	24 straipsnio 2 dalis	

26 straipsnio 1 dalis	25 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 2 dalis	
26 straipsnio 3 dalis	25 straipsnio 3 dalis	
26 straipsnio 4 dalis	25 straipsnio 4 dalis	
26 straipsnio 5 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
26 straipsnio 6 dalis		
26 straipsnio 7 dalis		
26 straipsnio 8 dalis		
26 straipsnio 9 dalis		
27 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalis	
27 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnio 3 dalis	26 straipsnio 3 dalis	
27 straipsnio 4 dalis	26 straipsnio 4 dalis	
27 straipsnio 5 dalis	26 straipsnio 5 dalis	
27 straipsnio 6 dalis	26 straipsnio 6 dalis	
28 straipsnis	27 straipsnis	
29 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis	
29 straipsnio 2 dalies c punktas išbrauktas	28 straipsnio 2 dalis	
30 straipsnio 1 dalis	29 straipsnis	
30 straipsnio 2 dalis		
31 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis	
31 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 2 dalis	
31 straipsnio 3 dalis	30 straipsnio 3 dalis	
32 straipsnis	31 straipsnis	
33 straipsnio 1 dalis	32 straipsnio 1 dalis	
33 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 2 dalis	
33 straipsnio 3 dalis	32 straipsnio 3 dalis	
34 straipsnis	33 straipsnis	
35 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis	
35 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 1 dalis	35 straipsnio 1 dalis	
36 straipsnio 2 dalis	35 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnio 1 dalis	36 straipsnio 1 dalis	
37 straipsnio 2 dalis	36 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnio 3 dalis	36 straipsnio 3 dalis	
38 straipsnio 1 dalis	37 straipsnio 1 dalis	
38 straipsnio 2 dalis		

38 straipsnio 3 dalis	37 straipsnio 2 dalis	
39 straipsnis		
40 straipsnis		
41 straipsnis	38 straipsnis	
42 straipsnis	39 straipsnis	
43 straipsnis	40 straipsnis	
44 straipsnio 1 dalis	41 straipsnio 1 dalis	
44 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 2 dalis	
44 straipsnio 3 dalis	41 straipsnio 3 dalis	
45 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis	
45 straipsnio 2 dalis	42 straipsnio 2 dalis	
45 straipsnio 3 dalis	42 straipsnio 3 dalis	
45 straipsnio 4 dalis	42 straipsnio 4 dalis	
45 straipsnio 5 dalis	42 straipsnio 5 dalis	
45 straipsnio 6 dalis	42 straipsnio 6 dalis	
45 straipsnio 7 dalis	42 straipsnio 7 dalis	
46 straipsnis	43 straipsnis	
47 straipsnio 1 dalis	44 straipsnio 1 dalis	
47 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 2 dalis	
47 straipsnio 3 dalis	44 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 1 dalis	
48 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 2 dalis	
48 straipsnio 3 dalis	45 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 4 dalis	45 straipsnio 4 dalis	
48 straipsnio 5 dalis	45 straipsnio 5 dalis	
48 straipsnio 6 dalis	45 straipsnio 6 dalis	
49 straipsnis	46 straipsnis	
50 straipsnio 1 dalis	47 straipsnio 1 dalis	
50 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 2 dalis	
50 straipsnio 3 dalis	47 straipsnio 3 dalis	
51 straipsnio 1 dalis	48 straipsnio 1 dalis	
51 straipsnio 2 dalis	48 straipsnio 2 dalis	
51 straipsnio 3 dalis	48 straipsnio 3 dalis	
52 straipsnio 1 dalis	49 straipsnio 1 dalis	
52 straipsnio 2 dalis	49 straipsnio 2 dalis	
53 straipsnio 1 dalis	50 straipsnio 1 dalis	
53 straipsnio 2 dalis	50 straipsnio 2 dalis	

54 straipsnio 1 dalis	51 straipsnio 1 dalis	
54 straipsnio 2 dalis	51 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnio 3 dalis	51 straipsnio 3 dalis	
54 straipsnio 4 dalis	51 straipsnio 4 dalis	
55 straipsnio 1 dalis	52 straipsnio 1 dalis	
55 straipsnio 2 dalis	52 straipsnio 2 dalis	
55 straipsnio 3 dalis	52 straipsnio 3 dalis	
55 straipsnio 4 dalis		
56 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis	
56 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 2 dalis	
56 straipsnio 3 dalis	53 straipsnio 3 dalis	
57 straipsnio 1 dalis	54 straipsnio 1 dalis	
57 straipsnio 2 dalis	54 straipsnio 2 dalis	
57 straipsnio 3 dalis	54 straipsnio 3 dalis	
57 straipsnio 4 dalis	54 straipsnio 4 dalis	
58 straipsnio 1 dalis		
58 straipsnio 2 dalis		
58 straipsnio 3 dalis		
58 straipsnio 4 dalis		
59 straipsnio 1 dalis		
59 straipsnio 2 dalis		
59 straipsnio 3 dalis		
60 straipsnio 1 dalis	55 straipsnio 1 dalis	
60 straipsnio 2 dalis	55 straipsnio 2 dalis	
60 straipsnio 3 dalis	55 straipsnio 3 dalis	
60 straipsnio 4 dalis	55 straipsnio 4 dalis	
61 straipsnio 1 dalis	56 straipsnio 1 dalis	
61 straipsnio 2 dalis	56 straipsnio 2 dalis	
62 straipsnio 1 dalis	57 straipsnio 1 dalis	
62 straipsnio 2 dalis	57 straipsnio 2 dalis	
63 straipsnio 1 dalis	58 straipsnis	
63 straipsnio 2 dalis		
64 straipsnio 1 dalis	59 straipsnio 1 dalis	
64 straipsnio 2 dalis	59 straipsnio 2 dalis	
65 straipsnio 1 dalis	60 straipsnio 1 dalis	
65 straipsnio 2 dalis		
65 straipsnio 3 dalis	60 straipsnio 2 dalis	

66 straipsnio 1 dalis	61 straipsnio 1 ir 2 dalys	
66 straipsnio 2 dalis	61 straipsnio 4 ir 5 dalys	
67 straipsnio 1 dalis	62 straipsnio 1 dalis	
67 straipsnio 2 dalis	62 straipsnio 2 dalis	
67 straipsnio 3 dalis	62 straipsnio 3 dalis	
68 straipsnio 1 dalis	63 straipsnio 1 dalis	
68 straipsnio 2 dalis	63 straipsnio 2 dalis	
69 straipsnio 1 dalis	64 straipsnio 1 dalis	
69 straipsnio 2 dalis	64 straipsnio 2 dalis	
70 straipsnio 1 dalis	65 straipsnio 1 dalis	
70 straipsnio 2 dalis	65 straipsnio 2 dalis	
70 straipsnio 3 dalis	65 straipsnio 3 dalis	
71 straipsnio 1 dalis	66 straipsnio 1 dalis	
71 straipsnio 2 dalis	66 straipsnio 2 dalis	
71 straipsnio 3 dalis	66 straipsnio 3 dalis	
71 straipsnio 4 dalis	66 straipsnio 4 dalis	
71 straipsnio 5 dalis	66 straipsnio 5 dalis	
72 straipsnio 1 dalis	67 straipsnio 1 dalis	
72 straipsnio 2 dalis	67 straipsnio 2 dalis	
72 straipsnio 3 dalis	67 straipsnio 3 dalis	
73 straipsnio 1 dalis	68 straipsnio 1 dalis	
73 straipsnio 2 dalis	68 straipsnio 2 dalis	
74 straipsnio 1 dalis	69 straipsnio 1 dalis	
74 straipsnio 2 dalis	69 straipsnio 2 dalis	
74 straipsnio 3 dalis	69 straipsnio 3 dalis	
75 straipsnis	70 straipsnis	
76 straipsnis	71 straipsnis	
77 straipsnis	72 straipsnis	
78 straipsnio 1 dalis	73 straipsnio 1 dalis	
78 straipsnio 2 dalis	73 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 1 dalis	
79 straipsnio 2 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 3 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 4 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 5 dalis	74 straipsnio 3 dalis	
80 straipsnio 1 dalis	75 straipsnio 1 dalis	
80 straipsnio 2 dalis	75 straipsnio 2 dalis	

80 straipsnio 3 dalis	75 straipsnio 3 dalis	
81 straipsnis	76 straipsnis	
82 straipsnio 1 dalis	77 straipsnio 1 dalis	
82 straipsnio 2 dalis	77 straipsnio 2 dalis	
83 straipsnis	78 straipsnis	
84 straipsnis	79 straipsnis	
85 straipsnio 1 dalis		
85 straipsnio 2 dalis		
85 straipsnio 3 dalis		
85 straipsnio 4 dalis		
86 straipsnio 1 dalis		
86 straipsnio 2 dalis		
86 straipsnio 3 dalis		
86 straipsnio 4 dalis		
87 straipsnio 1 dalis		
87 straipsnio 2 dalis		
87 straipsnio 3 dalis		
88 straipsnio 1 dalis	80 straipsnio 1 dalis	
88 straipsnio 2 dalis	80 straipsnio 2 dalis	
89 straipsnio 1 dalis		
89 straipsnio 2 dalis		
89 straipsnio 3 dalis	82 straipsnio 2 dalis	
89 straipsnio 4 dalis		
90 straipsnio 1 dalis		
90 straipsnio 2 dalis		
90 straipsnio 3 dalis		
91 straipsnio 1 dalis	83 straipsnio 1 dalis	
91 straipsnio 2 dalis	83 straipsnio 2 dalis	
92 straipsnio 1 dalis		
92 straipsnio 2 dalis		
93 straipsnis	84 straipsnis	
94 straipsnio 1 dalis		
94 straipsnio 2 dalis		
94 straipsnio 3 dalis		
94 straipsnio 4 dalis		
94 straipsnio 5 dalis		
95 straipsnio 1 dalis	86 straipsnio 1 dalis	

95 straipsnio 2 dalis	86 straipsnio 2 dalis	
95 straipsnio 3 dalis	86 straipsnio 3 dalis	
96 straipsnis	87 straipsnis	
97 straipsnis	88 straipsnis	
98 straipsnio 1 dalis		
98 straipsnio 2 dalis		
99 straipsnio 1 dalis		
99 straipsnio 2 dalis		
101 straipsnis		
102 straipsnio 1 dalis	94 straipsnio 1 dalis	
102 straipsnio 2 dalis	94 straipsnio 1 dalis	
102 straipsnio 3 dalis	94 straipsnio 2 dalis	
103 straipsnis	95 straipsnis	
104 straipsnis	96 straipsnis	
I priedas	Priedas	
